Διευθυντής: Α. ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ
Ἀρχισυντάκτης: ΑΧΙΛΛΕΥΣ ΜΑΜΑΚΗΣ
ΕΚΔΟΣΙΣ: «Α. Ε. ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΒΗΜΑ»
ΤΗΛΕΦΩΝΑ: 30-221 — 30-222
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 60
ΑΘΗΝΑΙ-ΕΤΟΣ ΙΒ' ΑΡ. ΦΥΛ. 3965

ΑΘΗΝΑΪΚΑ ΝΕΑ

ΜΕΓΑΛΗ ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

* ΕΣΠΕΡΑ ΠΕΜΠΤΗΣ *
3
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1942
Σελ. 25 ἡμ. Ἀν. ἡλ. 6.26' Δύσ. 4'04'
Σοφονίου, Θεοδούλου, Ἀγγελῆ
ΓΡΑΦΕΙΑ: ΕΔΟΥΑΡΔΟΥ ΛΩ ΑΡΙΘ. 3

ΤΟ ΠΛΗΡΕΣ ΚΕΙΜΕΝΟΝ ΤΟΥ ΙΣΤΟΡΙΚΟΥ ΛΟΓΟΥ ΤΟΥ ΝΤΟΥΤΣΕ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ ΤΩΝ ΣΥΝΤΕΧΝΙΩΝ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΙΕΞΑΓΟΜΕΝΗΝ ΓΙΓΑΝΤΟΜΑΧΙΑΝ Η ΑΠΟΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΝΙΚΗ ΘΑ ΣΤΕΨΗ ΑΝΑΜΦΙΒΟΛΩΣ ΤΑ ΟΠΛΑ ΤΟΥ ΑΞΟΝΟΣ

ΕΥΓΛΩΤΤΟΣ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΚΗΣ ΔΡΑΣΕΩΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ 30 ΠΡΩΤΟΥΣ ΜΗΝΑΣ ΤΟΥ ΔΙΕΞΑΓΟΜΕΝΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

Ἡ συναδέλφωσις Ἰταλῶν καὶ Γερμανῶν ἀποβαίνει ὁσημέραι βαθυτέρα.—Εἰς τὴν γιγαντομαχίαν, ἡ ὁποία θὰ καθορίσῃ τὰ μεταξὺ Ἀσίας — Εὐρώπης σύνορα, ἡ ἀποφασιστικὴ νίκη δὲν δύναται νὰ στέψῃ εἰμὴ τὰ ὅπλα τοῦ Ἄξονος. — Ὁ πρόεδρος τῶν Ἡν. Πολιτειῶν ἐπεδίωξε σατανικῶς τὸν πόλεμον. — Αἱ βάρβαροι ἐπιδρομαὶ τῆς βρεττανικῆς ἀεροπορίας κατὰ τῶν ἰταλικῶν πόλεων. — Ἡ ἀντοχὴ τοῦ ἰταλικοῦ λαοῦ ἔναντι τῶν δοκιμασιῶν. — Τὸ ἰταλικὸν ναυτικὸν ἐβύθισε μέχρι τοῦδε 140 πολεμικὰ σκάφη, ἡ δὲ ἀεροπορία 66. — Κατεστράφησαν ὑπὸ τῶν Ἰταλῶν 3096 ἐχθρικὰ ἀεροπλάνα. — Οὐδεὶς δύναται νὰ θέσῃ ἐν ἀμφιβόλῳ τὴν ἀνδρείαν καὶ τὸν ἡρωϊσμὸν τοῦ Ἰταλοῦ στρατιώτου. — Τὰ τεράστια κοινωνικὰ ἔργα τοῦ Φασισμοῦ.

«ΟΙ ΝΕΚΡΟΙ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ ΔΙΑΤΑΣΣΟΥΝ ΤΟΥΣ ΙΤΑΛΟΥΣ ΝΑ ΑΓΩΝΙΣΘΟΥΝ ΜΕΧΡΙ ΤΗΣ ΝΙΚΗΣ». -- «ΥΠΑΚΟΥΟΜΕΝ»

ΡΩΜΗ, 2 Δεκεμβρίου. (Πρ. Στέφανι). — Τὸ πλῆρες κείμενον τοῦ ἐκφωνηθέντος λόγου ὑπὸ τοῦ Ντοῦτσε ἐνώπιον τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν νομοθετικῶν ἐπιτροπῶν τῆς Βουλῆς τῶν Φάσι καὶ τῶν Συντεχνιῶν ἔχει ὡς ἑξῆς: «Γνωρίζετε κάλλιστα, ὦ σύντροφοι, τὴν ἀπέχθειάν μου νὰ ἐκφωνῶ λόγους, ἀκόμη καὶ κατὰ τὴν ἐποχήν, ἥτις ἀποκαλεῖται συνήθως ἐποχὴ εἰρήνης ἢ ὁμαλότητος. Τοῦτο ἐξαρτᾶται ἐκ μιᾶς τῶν πεποιθήσεών μου, καθ' ἣν 75 φορὰς ἐπὶ τῆς ἑκατὸν μετανοεῖ τις διότι ὡμίλησε καὶ μόνον 25 φορὰς διότι ἐσιώπησε. Κατὰ δεύτερον λόγον εἶμαι πεπεισμένος ὅτι κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ πολέμου, ὅτε τὸ πυροβόλον ὁμιλεῖ μὲ τὴν ἰσχυρὰν φωνήν του, εἶνε καλλίτερον νὰ ὁμιλῇ τις ὅσον τὸ δυνατὸν ὀλιγώτερον. Ἐν πάσῃ περιπτώσει δέον νὰ ὁμιλῇ τις διὰ νὰ προβαίνῃ εἰς ἀπολογισμοὺς καὶ σπανίως διὰ νὰ κάμῃ προβλέψεις. Ἡ πεποίθησίς μου ἐνισχύεται πρὸ τοῦ πολέμου τούτου, ὅστις προσέλαβεν ἤδη διαστάσεις, ἃς θὰ ἠδύνατό τις νὰ ἀποκαλέσῃ παγκοσμίους, καθότι περιλαμβάνουν ὁλόκληρον τὴν γῆν, τοῦ πολέμου ὅστις συνεχῶς ὑπερβαίνει τοὺς λόγους, τοῦ πολέμου, ὁ ὁποῖος διασταλεὶς τεραστίως εἰς τὸ διάστημα, ἐπεμηκύνθη κατὰ φυσικὸν λόγον καὶ κατ' ἀναλογίαν καὶ εἰς τὸν χρόνον. Εἶμαι ἱκανοποιημένος, διότι ὁ ἰταλικὸς λαὸς δὲν μὲ ἐκάλεσε συχνάκις εἰς τὸ βῆμα, διότι ὁ ἰταλικὸς λαὸς—ὅστις εἶνε ἀσφαλῶς εἷς ἐκ τῶν εὐφυεστέρων τῆς γῆς, ἂν ὄχι ὁ εὐφυέστερος ἐξ ὅλων—δὲν ἔχει ἀνάγκην ἀπὸ προπαγανδιστικὰς φανφάρας καὶ κυρίως ἀπὸ μίαν προπαγάνδαν, ἡ ὁποία δὲν εἶνε ἐξαιρετικῶς εὐφυής. Πάντως, μετὰ σιγὴν 18 μηνῶν—καὶ εἰσήλθομεν ἤδη εἰς τὸν 30ὸν μῆνα τοῦ πολέμου— ἔχω τὴν ἐντύπωσιν κάπως, ὅτι ἀρκετὸν μέρος τοῦ ἰταλικοῦ λαοῦ ἐπιθυμεῖ νὰ ἀκούσῃ ἐκ νέου τὴν φωνήν μου. Ὁ λόγος, τὸν ὁποῖον ἐκφωνῶ σήμερον δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ εἶνε, κατὰ συνέπειαν, εἷς συνήθης λόγος, ἀλλὰ μᾶλλον μία πολιτικὴ καὶ στρατιωτικὴ ἔκθεσις, περισσότερον δὲ στρατιωτική, παρὰ πολιτική, θὰ εἶνε ἄρα εἷς λόγος δεδομένων, ἀριθμῶν καὶ γεγονότων, ἐν ἄλλοις λόγοις θὰ εἶνε ὁ ἀπολογισμὸς τῶν 30 πρώτων μηνῶν τοῦ πολέμου. Δὲν εἶνε ὁ λόγος, τὸν ὁποῖον εἶχον τὴν πρόθεσιν νὰ ἐκφωνήσω ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς 20ῆς ἐπετείου τῆς Φασιστικῆς Ἐπαναστάσεως. Ἄλλωστε, ἡ 20ὴ ἐπέτειος ἑωρτάσθη κατὰ τὸν καλλίτερον τρόπον ὑπενθυμίζουσα εἰς ὅλους ἀκόμη δὲ καὶ εἰς ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι δὲν ἔχουν μνήμην ἢ ἀπώλεσαν ταύτην, τὸ ἐπιτελεσθὲν ὑπὸ τοῦ Φασιστικοῦ καθεστῶτος ἔργον ἐπὶ 20 ἔτη. Ἓν ἔργον γιγαντιαῖον προωρισμένον νὰ ἀφήσῃ ἀνεξάλειπτα ἴχνη εἰς ὅλους τοὺς αἰῶνας τῆς ἰταλικῆς ἱστορίας. Ἑωρτάσαμεν τὴν 20ὴν ἐπέτειον διὰ μιᾶς ἐξαιρετικῆς ἀμνηστίας, ἥτις ἤνοιξε τὰς πύλας τῶν φυλακῶν εἰς 50.000 περίπου ἄτομα καὶ ἡ ὁποία ἀπηλευθέρωσεν ἐπίσης καὶ τοὺς «πολιτικοὺς» κρατουμένους, πρᾶγμα ὅπερ ἀποδεικνύει τὴν ἰσχὺν τοῦ καθεστῶτος. Ἐξ ἄλλου, ἐνεκαινιάσθη ἓν σύνολον κοινωνικῶν ἔργων, ἅτινα εἰς ἄλλην ἐποχὴν θὰ προεκάλουν κῦμα μεγάλου ἐνθουσιασμοῦ, καθ' ὅτι εὑρισκόμεθα πράγματι εἰς τὸν τομέα τοῦτον, ἐν τῇ πρωτοπορείᾳ ὅλων τῶν ἐθνῶν ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐξαιρέσεως.

Ο ΕΡΥΘΡΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ

Τὰ κυριώτερα γεγονότα τῶν 18 μηνῶν τοῦ πολέμου, οἵτινες ἀρχίζουν ἀπὸ τὴν 10ην Ἰουλίου 1941 μέχρι σήμερον, εἶνε τὰ ἀκόλουθα: Ὁ πόλεμος ἐναντίον τῆς Ρωσσίας, ἡ ἐπέμβασις τῆς Ἰαπωνίας καὶ ἡ ἀπόβασις τῶν Ἀγγλοαμερικανῶν εἰς τὴν Βόρειον Ἀφρικήν. Ἡ στρατιωτικὴ ἰσχὺς τῆς Ρωσσίας δὲν ὑπῆρξε δι' ἐμὲ μία ἔκπληξις ἐὰν ἐξαιρέσῃ τις τὸ γεγονὸς τοῦτο ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τὴν ὁποίαν θὰ ἀπεκάλουν πνευματικήν. Κατὰ τὸ 1933—34 τὸ ἰταλικὸν ἐπιτελεῖον ἔλαβεν ἐκ μέρους τοῦ ρωσσικοῦ ἐπιτελείου μίαν πρόσκλησιν ὅπως ἀποστείλῃ μίαν ἐπιτροπὴν διὰ νὰ παραστῇ εἰς τὰς ἀσκήσεις τοῦ ἐρυθροῦ στρατοῦ, αἵτινες διεξήγοντο εἰς τὰ πέριξ τῆς Μόσχας. Ἐπωφελήθην τῆς εὐκαιρίας ταύτης διὰ ν' ἀποστείλω μίαν ἀντιπροσωπείαν ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ στρατηγοῦ Φραντσέσκο Σαβέριο Γκρατσιόλι, ἀνδρὸς ἔχοντος ἀναμφισβήτητον ἐπαγγελματικὴν προπαρασκευὴν καὶ προικισμένου μὲ διεισδυτικὸν παρατηρητικὸν πνεῦμα. Ὅτε ὁ στρατηγὸς Γκρατσιόλι ἐπέστρεψε μοῦ ὑπέβαλε μίαν λεπτομερεστάτην ἔκθεσιν, τὴν ὁποίαν ἀνέγνωσα μετὰ τῆς μεγαλειτέρας προσοχῆς καὶ ἡ ὁποία μὲ ἔπεισεν ὅτι κάτι νέον ὑπῆρχε πρὸς ἀνατολὰς καὶ ὅτι ὁ ἐρυθρὸς στρατὸς ἦτο ἤδη πολὺ διάφορος ἀπὸ ἕνα συνονθύλευμα, ὅπερ ὑπὸ τὰ τείχη τῆς Βαρσοβίας κατὰ τὸ 1920 κατενικήθη ὑπὸ ἑτέρου συνονθυλεύματος πολωνικῶν καὶ γαλλικῶν στρατευμάτων. Μετ' ὀλίγα ἔτη, κατόπιν μιᾶς κινηματογραφικῆς ταινίας, τὴν ὁποίαν ἠθέλησα νὰ ἴδω ἐκ νέου μετὰ βραδύτητος διὰ νὰ τὴν ἐξετάσω καλλίτερον καὶ ἡ ὁποία παρίστανε μίαν μπολσεβικικὴν παρέλασιν εἰς τὴν ἐν Μόσχᾳ πλατεῖαν τοῦ Κρεμλίνου, ἐγένετο ἀφορμὴ νὰ σχηματίσω τὴν πεποίθησιν ὅτι πρὸς ἀνατολὰς εἶχε δημιουργηθῆ ἤδη ἓν ἰσχυρὸν κράτος αὐστηρῶς μιλιταριστικόν, ὅπερ εἶχεν ἐγκαταλείψῃ τὴν πραγματοποίησιν τῆς διεθνοῦς ἐπαναστάσεως διὰ μέσου ἐθνικῶν τοιούτων καὶ τὸ ὁποῖον ἤθελε νὰ διαδώσῃ τὴν ἐπανάστασιν εἰς τὴν ἠπειρωτικὴν Εὐρώπην καὶ εἰς τὸν κόσμον μὲ τὴν δύναμιν τῶν ξιφολογχῶν.

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΕΝ ΡΩΣΣΙΑ

Παρίστατο ὅθεν ἡ ἀνάγκη, κατὰ τὴν γνώμην μου, ὅπως ὁ ἄξων καλύψῃ τὰ νῶτα του. Εἶμαι δὲ βαθύτατα πεπεισμένος ὅτι ἡ ἐποχὴ ἐξελέγη μὲ διαύγειαν πνεύματος. Ἐὰν ἐβράδυνέ τις περισσότερον, τὰ γεγονότα θὰ ἠδύναντο νὰ ἔχουν ὅλως διάφορον φοράν. Εἴμεθα τόσον ἀντικειμενικοί, ὥστε ἀναγνωρίζομεν ὅτι ὁ Ρῶσσος στρατιώτης ἠγωνίσθη καλῶς, ἀλλ' ὁ Γερμανὸς στρατιώτης ἠγωνίσθη καλλίτερον καθότι κατενίκησε τὸν Ρῶσσον στρατιώτην. Δέον νὰ ἀναγνωρισθῇ ὅτι μόνον εἷς στρατός, ὅπως ὁ γερμανικός, καὶ μόνον τὸ ἰταλικὸν ἐκστρατευτικὸν σῶμα εἰς τὴν Ρωσσίαν, ὅπερ ἀπέβη σήμερον ἰταλικὴ στρατιὰ εἰς τὴν Ρωσσίαν, θὰ ἠδύναντο νὰ ὑπερνικήσουν τὰς δοκιμασίας ἑνὸς χειμῶνος, παρομοίου τοῦ ὁποίου δὲν ὑπῆρξεν ἀπὸ 140 ἐτῶν. Σήμερον ἡ Ρωσσία ἀπώλεσε τὰ εὐφορώτερα ἐδάφη της, τὰ πλουσιώτερα εἰς πρώτας ὕλας, ὅπως ἐπίσης ἀπώλεσε 80 ἕως 90.000.000 κατοίκων. Τὰ ἐδάφη αὐτὰ ἐπιτρέπουν εἰς ἡμᾶς ν' ἀτενίσωμεν τὸ μέλλον ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῶν πρώτων ὑλῶν καὶ ἀπὸ τῆς ἐπισιτιστικῆς τοιαύτης μὲ μεγαλειτέραν ἐμπιστοσύνην. Δύναμαι νὰ βεβαιώσω ὅτι αἱ ἀγγλοαμερικανικαὶ βοήθειαι ὑπῆρξαν μέχρι τῆς στιγμῆς αὐτῆς ἐλάχισται. Παρίσταται δὲ ἀνάγκη νὰ ὑπογραμμισθῇ τὸ ἀκόλουθος ἐνδεικτικὸν γεγονός: Οἱ Ρῶσσοι οὐδέποτε ἠθέλησαν ὅπως πατήσῃ εἰς τὸ ἔδαφος των εἷς Ἀμερικανὸς ἢ Ἄγγλος στρατιώτης. Δὲν νομίζω ὅτι ὀφείλει τις ἐπὶ τοῦ προκειμένου νὰ ἐξιχνιάσῃ τὸ μυστήριον ὅπερ ἀποκαλεῖται ρωσσική, σλαυϊκὴ ἢ ἀνατολική, ἐὰν προτιμᾷ τις, ψυχολογία. Οὐδεμία ὑπάρχει ἀμφιβολία κατὰ τὴν γνώμην μου ὅτι εἰς τὴν γιγαντιαίαν αὐτὴν περιοχήν, ἥτις θὰ δημιουργήσῃ μίαν νέαν Εὐρώπην καὶ θὰ ἐγκαταστήσῃ τὰ ὅρια μεταξὺ τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀσίας, ἡ ἀποφασιστικὴ καὶ τελειωτικὴ νίκη θὰ ἀνήκῃ εἰς τὰ ὅπλα τοῦ ἄξονος.

Η ΙΑΠΩΝΙΑ

Ἐὰν ὑπάρχῃ εἷς ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον, ὅστις ἠθέλησε κατὰ διαβολικὸν τρόπον τὸν πόλεμον, ὁ ἄνθρωπος οὗτος εἶνε ὁ πρόεδρος τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς. Αἱ προκλήσεις, ἃς ἀπηύθυνε πρὸς ἡμᾶς τὰ μέτρα, ἅτινα ἔλαβε ἐναντίον ἡμῶν, τὸ ἔργον τῆς προπαγάνδας του, τὰ πάντα καταδεικνύουν ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος, ὅστις ἐν τούτοις εἶχε προβῆ πρὸς τὰς Ἀμερικανίδας μητέρας εἰς τὴν ἱερὰν ὑπόσχεσιν ὅτι τὰ τέκνα των οὐδέποτε θὰ ἀπεστέλλοντο ὅπως ἀποθάνουν ἔξω τῶν συνόρων τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, ὁ ἄνθρωπος οὗτος ἠθέλησεν ἀπροκαλύπτως τὸν πόλεμον. Ἡ Ἰαπωνία δὲν ἠδύνατο νὰ ἀναμένῃ κατὰ φυσικὸν λόγον ὅπως αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι βάλλουν πρῶται. Τοῦτο εἶνε εἷς ἱπποτικὸς κανὼν τῶν παρωχημένων χρόνων, ἀκόμη καὶ ἂν παραδεχθῇ τις ὅτι ὑπῆρξε οὗτος ποτέ. Ἡ Ἰαπωνία ἄρα ἔπραξεν ἄριστα νὰ μὴ ἀναμένῃ τὴν τελευταίαν ὥραν καὶ ἐπροξένησεν εἰς τοὺς αὐθάδεις Ἀμερικανοὺς μίαν τρομερὰν ἧτταν, ἡ ὁποία ἐπιβάλλει σήμερον εἰς αὐτοὺς μίαν ἡμέραν πένθους καὶ σιγῆς. Οὕτω, ἡ ἐπέμβασις τῆς Ἰαπωνίας εἰς τὸν πόλεμον τοῦ τριμεροῦς εἶνε ἀπόλυτον ἐχέγγυον διὰ τὴν νίκην, καθότι ἡ Ἰαπωνία εἶνε ἀπρόσβλητος καὶ ἀήττητος. Ἅπασαι αἱ ἀγγλικαὶ θέσεις εἰς τὴν Ἄπω Ἀνατολὴν κατέρρευσαν ὡς πύργος παιγνιοχάρτων, ἔλαβε χώραν δὲ ἓν γεγονὸς ἄνευ προηγουμένου εἰς τὴν ἱστορίαν: Ἡ Ἰαπωνία ἦτο πτωχὴ χώρα, ὡς ἡ ἰδική μας, ἀλλ' ἀπέβη ἐντὸς ὀλίγων μηνῶν, ἂν ὄχι πλουσιωτέρα, μία ἐκ τῶν πλουσιωτέρων ἀναμφιβόλως ὁλοκλήρου τοῦ κόσμου. Δέον δὲ νὰ ἀναγνωρίσῃ τις ὅτι τοῦτο εἶνε δίκαιον καθότι ἀνταμείβει τὰς ἀρετάς της. Αἱ πρῶται ὗλαι ἐξ ὧν ἐπλουτίσθη ἡ Ἰαπωνία, εἶνε πρῶται ὗλαι τὰς ὁποίας στεροῦνται νῦν οἱ ἐχθροί μας. Δὲν παρέρχεται δὲ ἡμέρα χωρὶς νὰ πλήξῃ καὶ συντρίβῃ ἡ ἀλαζονεία τῶν Ἀμερικανῶν. Ποῦ εὑρίσκονται σήμερον οἱ Ἀμερικανοὶ προφῆται οἵτινες ἐφαντάζοντο ὅτι θὰ «ἐκκαθαρίσουν» τὴν Ἰαπωνίαν ἐντὸς 3 ἑβδομάδων ἢ τὸ πολὺ ἐντὸς 3 μηνῶν; Προφανῶς, οὐδὲν ἐγνώριζον περὶ τῆς στρατιωτικῆς ἰσχύος τῆς Ἰαπωνίας καὶ κυρίως περὶ τῆς βαθυτάτης ἠθικῆς συγκροτήσεώς της, διὰ τῆς ὁποίας εἰς τὴν χώραν ταύτην ὁ αὐτοκράτωρ ἔχει, δὲν λέγω τὴν ἐξουσίαν, ἀλλὰ τὴν ἀξιοπρέπειαν ἑνὸς Θεοῦ καὶ διὰ τῆς ὁποίας οἱ στρατιῶται οἱ ἀποθνήσκοντες ἐν πολέμῳ θεοποιοῦνται. Εἶνε ἀληθῶς δυσχερὲς νὰ κατανικήσῃ οὕτως ἕνα λαόν, ὅστις κατέχει ἠθικὰς βάσεις τοιαύτης φύσεως.

Η ΒΟΡΕΙΟΣ ΑΦΡΙΚΗ

Τὸ τρίτον γεγονὸς εἶνε ἡ ἀπόβασις τῶν Ἀγγλοαμερικανῶν εἰς τὴν Βόρειον Ἀφρικὴν ἢ μᾶλλον ἡ Ἰλαροτραγῳδία τῆς «ἀναμονῆς». Τῇ ἀληθείᾳ, δὲν ἀποτελεῖ πάντοτε προνόμιον εἰς τὴν ζωὴν τὸ νὰ βλέπῃ τις μακράν, ἀλλὰ καὶ τοῦτο ἠδύνατο εὐκόλως νὰ προβλεφθῇ.

Ἡ συνεννόησις μεταξὺ Ἀμερικανῶν ἀξιωματικῶν ἐν πολιτικῇ περιβολῇ καὶ Γάλλων ἀξιωματικῶν ἐν στολῇ ἦτο προφανής. Ἅπαντες εἰς τὴν Γαλλίαν ἦσαν «ὀπαδοὶ τῆς ἀναμονῆς», ἤτοι ἅπαντες παρέμενον καὶ παραμένουν ἴσως εἰσέτι περισσότερον ἢ πρότερον ἐν ἀναμονῇ. Ἡ ἀπόβασις δὲν ὑπῆρξεν ἔνδοξος, καθότι ἔλαβε χώραν μὲ τὴν συνενοχὴν τῶν ὑποστάντων τὴν εἰσβολήν. Ἐξ ἄλλου, οὐδέποτε προσέδωσα οὐδεμίαν σπουδαιότητα εἰς τοὺς ἀνταλλασσομένους λόγους τιμῆς. Τέλος, ὅτε ἔφθασεν ὁ ἐπίλογος μὲ τὴν ἀπόβασιν τῆς 8ης Νοεμβρίου, ἐγνωστοποίησα εἰς τὸ Βερολῖνον ὅτι τὸ ληπτέον ἄμεσον, ἀναγκαῖον καὶ ἀπαραίτητον μέτρον [illegible] τῆς Γαλλίας, συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς Κορσικῆς. Ὁ Φύρερ καὶ ἐγὼ ὁ ἴδιος ἠθελήσαμεν νὰ πιστεύσωμεν, ἅπαξ ἔτι, εἰς λόγον τιμῆς διδόμενον διὰ πολλοστὴν φοράν: Εἰς τὸν λόγον τιμῆς τοῦ ναυάρχου διοικητοῦ τοῦ στόλου τῆς Τουλῶνος. Ἠθελήσαμεν νὰ πιστεύσωμεν! Ἐν δεδομένῃ στιγμῇ εἴχομεν τόσον προφανεῖς ἀποδείξεις ὅτι ἐμελετᾶτο ἡ φυγὴ τοῦ στόλου καὶ ἡ συνάντησίς του μετὰ τοῦ ἀγγλικοῦ τοιούτου, ὅστις δὶς κατ' ἐπανάληψιν εἶχεν ἐμφανισθῆ μεταξὺ τῶν Βαλεαρίδων νήσων καὶ τῆς Σαρδηνίας, ὥστε δὲν ἠδύνατό τις πλέον καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν αὐτὴν νὰ χάσῃ οὐδὲ στιγμήν: Ἔπρεπε νὰ καταληφθῇ ἡ Τουλὼν καὶ νὰ ἐξουδετερωθῇ ὁ κίνδυνος. Τοῦτο καὶ ἐγένετο. Ἡ ἀγγλοσαξονικὴ προπαγάνδα διανθίζει τὸ ἐπεισόδιον αὐτὸ μὲ ἀνυπάρκτους λεπτομερείας. Ἀλλὰ τίποτε τὸ ἡρωϊκὸν δὲν ὑπῆρξεν ἐκ τῆς γαλλικῆς πλευρᾶς, καθότι οἱ νεκροὶ ἀνῆλθον εἰς δύο καὶ οἱ τραυματίαι εἰς 17. Ὁ ἀφοπλισμὸς τῶν μονάδων τοῦ στρατοῦ καὶ ἐκείνων τῆς ἀεροπορίας, διεξήχθη κατὰ τὸν καλλίτερον τρόπον καὶ ἐν μέσῳ μιᾶς, θὰ ἠδύνατό τις νὰ εἴπῃ, ἠθικῆς ἀτονίας ὁλοκλήρου τοῦ γαλλικοῦ λαοῦ.

Ταυτοχρόνως μὲ τὴν ἐπίθεσιν εἰς τὸ μέτωπον τοῦ Ἔλ Ἀλαμέϊν — εἶνε ἡ μόνη νίκη τὴν ὁποίαν ἡ Μεγάλη Βρεττανία ἠδυνήθη νὰ σημειώσῃ μέχρι σήμερον — ἤρχισαν οἱ βομβαρδισμοὶ ἐναντίον τῶν ἰταλικῶν πόλεων. Ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν βομβαρδισμῶν αὐτῶν θὰ παράσχω νῦν τοὺς ἀκριβεῖς ἀριθμούς. (Ὁ ὑφυπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν ἐγγυᾶται περὶ τῆς ἀκριβείας τοῦ ἀριθμοῦ τῶν θυμάτων, ὁ δὲ ὑπουργὸς τῶν Δημοσίων Ἔργων περὶ ἐκείνων τῶν προξενηθεισῶν ζημιῶν). [illegible] νὰ καταδείξω ὅτι αἱ κυκλοφορήσασαι εἰδήσεις τινὲς ἦσαν ὑπερβολικαὶ καὶ ὅτι οἱ Ἄγγλοι ἐβομβάρδισαν κυρίως ἀστικὰς συνοικίας τῶν πόλεών μας. Εἰς τὸ Μιλᾶνον αἱ τελείως καταστραφεῖσαι οἰκίαι ἀνέρχονται εἰς 30, ἐκεῖναι αἵτινες ὑπέστησαν σοβαρὰς βλάβας ἀνέρχονται εἰς 411 καὶ ἐκεῖναι αἵτινες ὑπέστησαν ἐλαφρὰς ζημίας εἰς 1.973. Τὸ σύνολον τῶν πληγεισῶν οἰκιῶν ἀνέρχεται εἰς 2.414. Εἰς τὸ Τουρῖνον: Αἱ ὁλοσχερῶς καταστραφεῖσαι οἰκίαι ἀνέρχονται εἰς 161, αἱ ὑποστᾶσαι σοβαρὰς βλάβας εἰς 874 καὶ αἱ πληγεῖσαι ἐλαφρῶς εἰς 2.195. Τὸ σύνολον τῶν πληγεισῶν οἰκιῶν ἀνέρχεται εἰς 3.230. Εἰς τὴν Σαβόνα αἱ τελείως καταστραφεῖσαι οἰκίαι εἶνε 6, αἱ ὑποστᾶσαι σοβαρὰς βλάβας 44 καὶ αἱ πληγεῖσαι ἐλαφρῶς 970. Τὸ σύνολον τῶν πληγεισῶν οἰκιῶν ἀνέρχεται εἰς 1.020. Εἰς τὴν Γενούην αἱ τελείως καταστραφεῖσαι οἰκίαι ἀνέρχονται εἰς 187 εἰς τὸ κέντρον τῆς πόλεως καὶ εἰς 203 εἰς τὰ περίχωρα. Αἱ ὑποστᾶσαι σοβαρὰς ζημίας ἀνέρχονται εἰς τὸ κέντρον τῆς πόλεως εἰς 1.006 καὶ εἰς 1.049 εἰς τὰ περίχωρα, αἱ δὲ ὑποστᾶσαι ἐλαφρὰς ζημίας εἰς τὸ κέντρον τῆς πόλεως ἀνέρχονται εἰς 4.569 καὶ εἰς 4.869 εἰς τὰ περίχωρα. Τὸ σύνολον τῶν πληγεισῶν οἰκιῶν ἀνέρχεται εἰς 5.762 εἰς τὸ κέντρον τῆς πόλεως καὶ εἰς 6.121 εἰς τὰ περίχωρα. Ἀπεφασίσαμεν ὅπως αἱ ὁλοσχερῶς καταστραφεῖσαι οἰκίαι παραμείνουν εἰς τὴν κατάστασιν αὐτὴν μέχρι πέρατος τοῦ πολέμου. Αἱ ἄλλαι, αἱ κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον πληγεῖσαι σοβαρῶς, θὰ ἀνοικοδομηθοῦν ἢ θὰ ἐπισκευασθοῦν. Ὁ συνολικὸς ἀριθμὸς τῶν νεκρῶν καὶ τραυματιῶν μεταξὺ τοῦ ἀμάχου πληθυσμοῦ ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ πολέμου μέχρι τῆς 30ῆς Νοεμβρίου 1942 ἀνέρχεται εἰς 1.886 φονευθέντας καὶ εἰς 3.332 τραυματίας, ἐξ ὧν 838 νεκροὶ καὶ 994 τραυματίαι ἀπὸ τῆς 23ης Ὀκτωβρίου μέχρι σήμερον. Ὁ ἀριθμὸς οὗτος τῶν 838 νεκρῶν περιλαμβάνει καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν θυμάτων τῆς λεγομένης «Γκαλερία ντέλλε Γκράτσιε» τῆς Γενούης. Τοῦτο καταδεικνύει εἰς ὑμᾶς, ἅπαξ ἔτι, ὅτι ἡμεῖς λατρεύομεν τὴν ἀλήθειαν, ἐγκαταλείπομεν δὲ εἰς τοὺς Ἀμερικανοὺς καὶ τοὺς Ἄγγλους τὴν λατρείαν πρὸς τὸ ψεῦδος. Δικαιοῦμαι ὅπως ἀξιώσω ὅπως οὐδὲ εἷς Ἰταλός, λέγω οὐδὲ εἷς, θέσῃ ἐν ἀμφιβόλῳ τὴν ἀπόλυτον ἀλήθειαν τῶν ἀνακοινωθέντων μας. Εἴμεθα ἡ μόνη ἐμπόλεμος χώρα, ἥτις δημοσιεύει ὀνομαστικοὺς καταλόγους τῶν ἀπωλειῶν καὶ πράττομεν τοῦτο διὰ δύο λόγους: Διὰ νὰ εἴπωμεν τὴν ἀλήθειαν καὶ διὰ νὰ μὴ ἀφίσωμεν εἰς τὴν ἀνωνυμίαν τὰ τέκνα τῆς Ἰταλίας, ἅτινα πίπτουν μαχόμενα ὑπὲρ τῆς πατρίδος.

ΤΟ ΣΥΝΟΛΟΝ ΤΩΝ ΑΠΩΛΕΙΩΝ

Οἱ πεσόντες ὅλων τῶν ἐνόπλων ἰταλικῶν δυνάμεων κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν 30 πρώτων μηνῶν τοῦ πολέμου ἀνέρχονται εἰς 40.219, ἐξ ὧν 36.629 εἰς τὸν στρατόν, 2.168 εἰς τὸ ναυτικὸν καὶ 1.422 εἰς τὴν ἀεροπορίαν. Οἱ τραυματίαι ἀνέρχονται: 80.745 εἰς τὸν στρατόν, 3.599 εἰς τὸ ναυτικὸν καὶ 1.620 εἰς τὴν ἀεροπορίαν. Οἱ αἰχμάλωτοι ἀνέρχονται εἰς 239.778, ἐξ ὧν 215.512 ἀνήκουν εἰς τὸν στρατόν, 11.284 εἰς τὸ ναυτικὸν καὶ 5.982 εἰς τὴν ἀεροπορίαν. Οἱ ἐξαφανισθέντες ἀνέρχονται συνολικῶς εἰς 37.713, ἐξ ὧν 25.123 εἰς τὸν στρατόν, 10.390 εἰς τὸ ναυτικὸν καὶ 2.220 εἰς τὴν ἀεροπορίαν. Ὅταν γίνεται λόγος περὶ ἐξαφανισθέντων τὰ αἰσθήματά μας διακυμαίνονται μεταξὺ φόβου καὶ ἐλπίδος. Μετὰ παρέλευσιν χρονικοῦ τινος διαστήματος, δέον νὰ δεχθῇ τις ὅτι οἱ ἐξαφανισθέντες δέον νὰ θεωρηθοῦν ὡς πεσόντες εἰς τὸ πεδίον τῆς τιμῆς. Κατὰ τὴν αὐτὴν περίοδον, συμφώνως πρὸς τὸ γραφεῖον Στατιστικῆς τῆς Ἀνωτάτης Διοικήσεως τοῦ Ναυτικοῦ, τὰ βυθισθέντα ἐχθρικὰ ἐμπορικὰ σκάφη ὑπὸ μονάδων τοῦ Ἰταλικοῦ Βασιλικοῦ Ναυτικοῦ ἀνέρχονται εἰς 167, συνολικοῦ ἐκτοπίσματος 1.215.821 τόννων. Τὰ βυθισθέντα πολεμικὰ σκάφη ὑπὸ τῶν μονάδων τοῦ Ἰταλικοῦ Βασιλικοῦ Ναυτικοῦ ἀνέρχονται εἰς 140, συνολικοῦ ἐκτοπίσματος 333.968 τόννων. Τὰ βυθισθέντα πολεμικὰ σκάφη μας ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ ἀνέρχονται εἰς 162, συνολικοῦ ἐκτοπίσματος 227.182 τόννων. Πάντα ταῦτα ἀνηγγέλθησαν εἰς τὰ ἀνακοινωθέντα μας. Ἀλλὰ εἰς τὰ βυθισθέντα σκάφη, ὑπὸ τοῦ Ἰταλικοῦ Βασιλικοῦ Ναυτικοῦ, δέον νὰ προστεθοῦν καὶ ἐκεῖνα ἅτινα ἀπεστάλησαν εἰς τὸν βυθὸν τῆς θαλάσσης ὑπὸ τῆς ἰταλικῆς βασιλικῆς ἀεροπορίας. Ἡ βασιλικὴ ἀεροπορία ἐβύθισεν 62 πολεμικὰ σκάφη διαφόρων κατηγοριῶν, ἐξ ὧν 20 καταδρομικὰ καὶ 18 ἀντιτορπιλλικὰ ὡς καὶ 117 ἐμπορικὰ πλοῖα, συνολικοῦ ἐκτοπίσματος 882.330 τόννων. Ὡς πρὸς ὅ,τι ἀφορᾷ τὰς ἐχθρικὰς ἀεροπορικὰς δυνάμεις, ἰδοὺ οἱ ἀριθμοὶ τῶν ἀπωλειῶν: Τὰ ἀσφαλῶς καταρριφθέντα ἀεροπλάνα (ἐπιδεικνύομεν ἐξαιρετικὴν προσοχὴν πρὶν ἢ εἴπωμεν ὅτι κατερρίφθη ἓν ἀεροπλάνον, συχνάκις δὲ ἀπαιτῶ μίαν φωτογραφίαν), ἀνέρχονται εἰς 1.800. Τὰ προφανῶς καταρριφθέντα ἀεροπλάνα εἰς 713. Τὰ ἀσφαλῶς καταστραφέντα ἐπὶ τοῦ ἐδάφους εἰς 393 καὶ τὰ πιθανῶς καταστραφέντα εἰς 190. Οἱ περιελθόντες εἰς χεῖρας μας αἰχμάλωτοι πολέμου παρέχουν τοὺς ἀκολούθους ἀριθμούς: Ἄγγλοι εὑρισκόμενοι εἰς Ἰταλίαν: 21 στρατηγοί, 2.376 ἀξιωματικοὶ διαφόρων βαθμῶν, 32.747 ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται. Ἕτεροι εὑρίσκονται καθ' ὁδόν, πρᾶγμα, ὅπερ ἀναβιβάζει τὸν συνολικὸν ἀριθμὸν των ὡς ἀκολούθως: Στρατηγοὶ 21, ἀξιωματικοὶ διαφόρων βαθμῶν 2.412, ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται 39.089. Πρόκειται περὶ πραγματικῶν Ἄγγλων, γεννηθέντων εἰς τὸ Ἡνωμένον Βασίλειον, ὑπάρχουν ὅμως καὶ ἐκεῖνοι, οἵτινες ἀνήκουν εἰς ἄλλας ἐθνικότητας, εἰς τρόπον ὥστε ἔχομεν συνολικῶς τοὺς ἑξῆς ἀριθμούς: 29 στρατηγοί, 4.003 ἀξιωματικοὶ διαφόρων βαθμῶν καὶ 69.167 ὑπαξιωματικοὶ καὶ στρατιῶται. Οἱ αἰχμάλωτοι οὗτοι τυγχάνουν παρ' ἡμῖν συμπεριφορᾶς συμφώνως πρὸς τὰ διεθνῆ νόμιμα. Δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν τὸ αὐτὸ περὶ τῶν περιελθόντων εἰς χεῖρας τοῦ ἐχθροῦ αἰχμαλώτων μας; Λυποῦμαι, διότι ἀναγκάζομαι νὰ προκαλέσω ἀπογοητεύσεις εἰς τὰς οἰκογενείας τῶν αἰχμαλώτων, ἀλλ' ἡ ἀλήθεια δέον νὰ καταστῇ γνωστή, ἰδοὺ δὲ ἡ ἀλήθεια αὕτη: Ἐκτὸς περιοχῶν τινῶν, ἡ συμπεριφορά, ἣν ἐπιδεικνύουν οἱ Ἄγγλοι πρὸς τοὺς αἰχμαλώτους εἶνε σχεδὸν παντοῦ ἀπάνθρωπος. Ἰδοὺ μία πρόσφατος ἐπιστολή: Ἔλαβον σήμερον μίαν ἐπιστολὴν ἐκ μέρους τοῦ πατρός μου, ὅστις μοὶ ἀναφέρει, ὅτι ὁ υἱός μας ᾐχμαλωτίσθη ὑπὸ τῶν Ἄγγλων. Ὁ ἀγαπητὸς υἱός σας ἐτραυματίσθη σοβαρῶς εἰς τὸν πόδα καὶ δὲν ἠδύνατο νὰ βαδίσῃ. Εἷς Ἄγγλος στρατιώτης τὸν ἐκτύπησεν εἰς τὴν κεφαλὴν καὶ τὸν ἐφόνευσεν. Οἱ συνάδελφοί του τὸν ἐνεταφίασαν μετὰ τιμῶν. Τοῦτο εἶνε πολὺ θλιβερόν: Ἐγνώριζα τὸν υἱόν σας, ἦτο ἕνα καλὸ παιδί. Εἴμεθα 1.200 εἰς μίαν περιοχὴν τὴν ὁποίαν θεωρῶ περιττὸν ν' ἀναφέρω.

ΑΦΑΝΤΑΣΤΟΙ ΚΑΚΩΣΕΙΣ

Δὲν ἔχομεν ὑποδήματα, οὔτε ἐνδύματα, οὔτε φάρμακα. Ἡ [illegible] μεταχείρισις πρὸς τοὺς Ἄγγλους αἰχμαλώτους στρατιώτας εἶνε ἡ χειροτέρα προσβολὴ τὴν ὁποίαν δύναταί τις νὰ κάμῃ πρὸς τοὺς αἰχμαλώτους Ἰταλοὺς μαχητάς. Ἔβαλλον ἀνάνδρως κατ' ἐπανάληψιν ὄπισθεν τῶν συρματοπλεγμάτων. Ἄγγλοι ἀξιωματικοὶ ἐκτύπησαν κατ' ἐπανάληψιν Ἰταλοὺς ἀξιωματικούς. Ἀφάνταστοι κακώσεις ἐπροξενήθησαν εἰς ὅλους ἡμᾶς, ἀκόμη δὲ καὶ εἰς τοὺς ἀσθενεῖς, τοὺς τραυματίας καὶ τοὺς ἀναπήρους. Πεῖνα καὶ ταλαιπωρίαι. Μᾶς ρίπτουν ὡς ἀσήμαντα ἐμπορεύματα εἰς τὰ ἀμπάρια τῶν πλοίων καὶ εἰς τὰ ὀχήματα διὰ κτήνη. Ἀξιωματικοὶ ὅλων τῶν βαθμῶν καὶ πάσης ἡλικίας ἐξαναγκάζονται νὰ μεταφέρουν τὰς ἀποσκευὰς τῶν ἀγγλικῶν στρατευμάτων, ἀκόμη δὲ καὶ τῶν στρατευμάτων τῶν ἐγχρώμων φυλῶν.

Νῦν δὲ ὀφείλω νὰ ἀναγνώσω ὁλόκληρον τὴν ἐπιστολήν: «Οἱ Ἄγγλοι εἶνε κατηραμένοι, ἀλλὰ περισσότερον κατηραμένοι εἶνε οἱ Ἰταλοί, οἵτινες μεταχειρίζονται τούτους καλῶς». Ἔρχομαι δὲ εἰς ἕνα ἐκ τῶν σκοπῶν τοῦ λόγου μου.

Ὁ Ἄγγλος Πρωθυπουργὸς ἐξεφώνησε τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἀπὸ ραδιοφώνου λόγον προοριζόμενον, κατὰ μέγα μέρος, διὰ τὴν Ἰταλίαν. Ἐφαντάζετο ὅτι δὲν θὰ ἐγνωστοποιούσαμε τοῦτον εἰς τὸ κοινόν μας. Καὶ ὅμως ὄχι. Ἀναγινώσκω ὁ ἴδιος τὸν λόγον τοῦτον σήμερον καὶ ἀναγινώσκω τὸ σημεῖον, ὅπερ ἀφορᾷ τὸν ἰταλικὸν λαόν, ὡς καὶ ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἀφορᾷ προσωπικῶς ἐμέ. Ὁ Τσῶρτσιλ εἶπε: Τὸ νέον ἀεροπορικὸν μέτωπον, τὸ ὁποῖον οἱ Ἀμερικανοὶ καὶ ἡ ἀγγλικὴ ἀεροπορία δημιουργοῦν νῦν κατὰ μῆκος τῶν ἀκτῶν τῆς Μεσογείου, θὰ παράσχῃ εἰς ἡμᾶς νέας καὶ ἀφθόνους δυνατότητας κατὰ τὸ 1943. Αἱ ἐπιχειρήσεις μας εἰς τὴν βόρειον γαλλικὴν Ἀφρικὴν θὰ ἐπιτρέψουν εἰς ἡμᾶς νὰ ρίψωμεν τὸ βάρος τοῦ πολέμου ἐπὶ τῆς Φασιστικῆς Ἰταλίας κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε οὐδὲ κἂν ἠδυνήθησαν νὰ φαντασθοῦν μέχρι σήμερον οἱ ἔνοχοι ἀρχηγοί της, ἔτι δὲ ὀλιγώτερον ὁ δυστυχὴς ἰταλικὸς λαός, τὸν ὁποῖον ὁ Μουσσολίνι ἐκμεταλλεύεται καὶ βαρύνει μὲ συμφοράς. Ἤδη, κέντρα τῆς στρατιωτικῆς βιομηχανίας τῆς βορείου Ἰταλίας ὑπεβλήθησαν εἰς σκληροτέραν μεταχείρισιν ἐκείνης, ἣν ἐγνώρισαν ἀγγλικαί τινες πόλεις κατὰ τὸν χειμῶνα τοῦ 1940. Ἀλλ' ἐὰν ἐν δεδομένῃ στιγμῇ ὁ ἐχθρὸς ἐκτοπισθῇ ἐκ τῆς Τύνιδος, αὐτὴ δὲ εἶνε ἡ ἐλπίς μας, ὅλαι αἱ ναυτικαὶ βάσεις του, ὅλα τὰ πολεμικὰ ἐργοστάσιά του καὶ ὅλοι οἱ ἄλλοι στρατιωτικοὶ στόχοι, παντοῦ ὅπου εὑρίσκονται, θὰ ὑποβληθοῦν εἰς παρατεταμένας, ἐπιστημονικὰς καὶ καταστρεπτικὰς ἀεροπορικὰς ἐπιθέσεις. Εἰς τὸν ἰταλικὸν λαὸν ἀνήκει μὲ τὰ 40 ἑκατομμύρια τῶν κατοίκων του (πρέπει νὰ διορθώσωμεν τὸν κύριον αὐτόν: Εἴμεθα 46.000.000) νὰ εἴπῃ ἐὰν θέλῃ ἢ ὄχι νὰ συμβῇ ἕνα τόσον τρομερὸν πρᾶγμα εἰς τὴν χώραν του». Ὁ λόγος οὗτος δέον νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν σοβαρῶς. Ἀπὸ μακροῦ χρόνου ἤδη δὲν βαυκαλίζομαι πλέον ἢ ἴσως οὐδέποτε ἐβαυκαλίσθην μὲ αὐταπάτας ἐπὶ τοῦ βαθμοῦ τοῦ πολιτισμοῦ τοῦ ἀγγλικοῦ λαοῦ. Ἐὰν ἀφαιρέσετε ἀπὸ τοὺς Ἄγγλους τὸ ἐπίσημον ἔνδυμα, τὸ ὁποῖον φοροῦν διὰ νὰ λάβουν τὸ τέϊόν των τὴν 5ην ἀπογευματινὴν ὥραν, θὰ εὕρετε τὸν παλαιὸν καὶ πρωτόγονον Βρεττανὸν βάρβαρον μὲ τὴν ἐπιδερμίδα χρωματισμένην μὲ διάφορα χρώματα, ὅστις ἐδαμάσθη ἀπὸ τὰς ἀληθῶς «τετραγώνους» λεγεῶνας τοῦ Καίσαρος καὶ τοῦ Κλαυδίου. 50 γενεαὶ δὲν ἐπαρκοῦν διὰ νὰ μεταβάλουν ριζικῶς τὴν ἐσωτερικὴν σύνθεσιν ἑνὸς λαοῦ. Κατὰ τὴν περίοδον δὲ αὐτὴν καὶ ἐπὶ τοῦ πρωτογόνου αὐτοῦ αἰσθήματος δὲν ἠδυνήθησαν νὰ θέσουν εἰ μὴ ἓν στρῶμα ἐπιχρίσματος, ὅπερ ἀπέβη ὑποκριτικὸν εἰς χεῖρας των, τὸ ἐπίχρισμα τῆς Βίβλου καὶ τῆς Παλαιᾶς καὶ Νέας Διαθήκης. Σήμερον ὅμως δὲν πρέπει πλέον νὰ γίνεται λόγος περὶ ἐσωτερικοῦ ἢ ἐξωτερικοῦ μετώπου. Ὑπάρχει ἓν μόνον μέτωπον, ὅπερ ἔχει διαφόρους τομεῖς καὶ κατὰ τοὺς ὀρθοὺς κανόνας τῆς στρατηγικῆς τέχνης, καὶ εἰς τὸν τομέα τοῦ ἐσωτερικοῦ μετώπου πρέπει νὰ ὑπάρχουν κλιμακηδὸν εἰς βάθος διάφοροι θέσεις. Κατὰ τὸ 1938, ἤτοι πρὸ πενταετίας, εἶπα τὰ ἑξῆς: Μὴ ἀναμένετε τὴν 11ην ὥραν. Ἀρχίσατε νὰ διασκορπίζεσθε εἰς τὰς ὡραίας ἐξοχάς. Ἀλλὰ θὰ ἔλεγέ τις ὅτι συμβαίνει ἐνίοτε ὅ,τι μὲ ποιητάς τινας, οἱ ὁποῖοι ἀναφέρονται περισσότερον παρὰ ἀναγινώσκονται καὶ τοὺς ὁποίους ἀκούουν περισσότερον ἢ ἀκολουθοῦν. Δέον νὰ ἐκκενωθοῦν αἱ πόλεις. Ν' ἀπομακρυνθοῦν κυρίως τὰ γυναικόπαιδα. Δέον νὰ ὀργανωθοῦν ὁριστικαὶ ἢ σχεδὸν ὁριστικαὶ ἀπομακρύνσεις τοῦ πληθυσμοῦ. Πάντες οἱ δυνάμενοι νὰ διαμείνουν μακρὰν τῶν ἀστικῶν καὶ βιομηχανικῶν κέντρων, ἔχουν καθῆκον νὰ πράξουν τοῦτο. Δέον, ἐπὶ πλέον, νὰ ὀργανωθῇ ἡ ἀπο-

(Συνέχεια εἰς τὴν 2αν σελίδα)

ΜΕΣΗΜΒΡΙΝΕΣ ΟΜΙΛΙΕΣ

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΜΕ ΤΑ ΙΔΑΝΙΚΑ

Ὁ Ἀλέξανδρος Παπᾶς ποὺ ἀπέθανε χθὲς ὑπῆρξε μία ἑλληνικὴ φωτεινὴ φυσιογνωμία. Δὲν ἦτανε μόνον ὁ ἐξαιρετικὸς ἐπιστήμων, ὁ χειροῦργος ποὺ ἡ φήμη του ξεπερνοῦσε τὰ στενὰ ὅρια τῆς πατρίδας του ἀλλὰ πρὸ παντὸς ὁ ἄνθρωπος μὲ τὰ εὐγενικὰ αἰσθήματα, τὸν πολιτισμὸ καὶ τὰ ὡραῖα ἰδανικά. Κάτω ἀπὸ τὴν αὐστηρὴ μάσκα τοῦ χειροῦργου ὑπῆρχε καὶ ἡ γεμάτη καλωσύνη καὶ συγκίνησι ἔκφρασι. Ἡ αὐστηρότης τῆς ἐπιστήμης δὲν κατώρθωσε νὰ πνίξῃ τὴν λεπτότητα τῆς ψυχῆς του. Ὁ Παπᾶς εἶχε μιὰ λεπτὴ καλλιτεχνικὴ ψυχὴ ποὺ ἐξεδηλώνετο πάντα μὲ τρόπο ποὺ προκαλοῦσε τὸν θαυμασμό. Μιὰ ψυχοσύνθεσις ἐξαιρετικὴ ποὺ ἀπεκάλυπτε τὸν πολιτισμένο ἄνθρωπο σὲ ὅλες του τὶς πτυχές. Ἡ ἐπιστήμη γι' αὐτὸν δὲν ἦταν τὸ μέσο τοῦ βιοπορισμοῦ. Ἦτανε ἡ ἐξυπηρέτησι τοῦ ἀνθρωπίνου καὶ κοινωνικοῦ συνόλου. Μεγάλος ἀνθρωπιστὴς καὶ ἀλτρουϊστὴς ἔμεινε πιστὸς στὶς ἀρχές του χωρὶς οὐδὲ στιγμὴ νὰ προδώσῃ τὰ ὡραῖα του ἰδανικά. Οἱ ἄρρωστοί του ἦταν ἄνθρωποι τῶν ὁποίων ἐδοκίμαζε ὁ ἴδιος τοὺς πόνους καὶ τὶς ἀγωνίες. Καὶ ὑπέφερε καὶ πονοῦσε μ' αὐτούς. Ἡ ἀνακούφισις τοῦ πόνου τους ἦταν ἡ ἱκανοποίησις τοῦ ψυχικοῦ του κόσμου, μία ἀνέκφραστη ἐσωτερικὴ λύτρωσις. Παράλληλα πρὸς τὴν ἐπιστήμη τὰ γράμματα βρίσκανε πάντα τὸν γιατρὸ Παπᾶ στὴν πρώτη γραμμὴ τῶν ὑποστηρικτῶν των. Τὰ παρακολουθοῦσε μὲ ἐνδιαφέρον καὶ οἱ ἐκπρόσωποί τους ἀποτελοῦσαν πάντα τὸ προσφιλὲς περιβάλλον του. Ἡ Πόλη, ἡ γενέτειρά του, εἶχε δημιουργήσῃ γι' αὐτὸν παραδόσεις. Ἡ βυζαντινὴ ἀρχοντιὰ ἦταν κληρονομία τοῦ σπιτιοῦ του. Ἔζησε καὶ αἰσθάνθηκε καὶ ἀγάπησε ὁ ἰατρὸς Παπᾶς ὅ,τι εὐγενικὸ ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ἡ φυλή. Καὶ μέσα σὲ μιὰ ἀτμόσφαιρα τόσων ὡραίων παραδόσεων ὤρθωνε τὸ ἀνάστημά του ὡσὰν ἕνας θρυλικὸς ἄνθρωπος. Σύμβολο εὐσυνειδησίας, ἐργατικότητος καὶ ἀγάπης πρὸς τὸν πλησίον του ὅλη ἡ δρᾶσις του. Σύμβολο καὶ ὁ θάνατός του. Ἀπέθανε σὰν στρατιώτης ἐπάνω στὸν ἀγῶνα τῶν πιὸ εὐγενικῶν του αἰσθημάτων. Τὴν ὥρα ποὺ ἔσωζε μιὰ ζωὴ ξαπλωμένη ἀναίσθητη στὸ παγερὸ μάρμαρο τοῦ χειρουργείου του αὐτὸς παρέδιδε τὴ δική του τὴ ζωή. Ἡ ἐγχείρησις ἐπέτυχε. Ὁ ἀσθενὴς ἐσώθη. Ἀπέθανε ὅμως ὁ γιατρός. Ἡ ἐπιστήμη καὶ ἡ κοινωνία ποὺ προπέμπουν σήμερον στὴν τελευταία του κατοικία τὸν ἀείμνηστο Παπᾶ θὰ ἐνθυμοῦνται πάντοτε τὸν ἄνθρωπο μὲ τὴν τόση φωτεινὴ δρᾶσι καὶ θὰ ἀναφέρουν τὸ ὄνομά του μὲ μιὰ ὑπόκλισι ἀπείρου εὐλαβείας καὶ θαυμασμοῦ.

ΒΑΣ. ΗΛ.

ΘΕΑΤΡΙΚΑ ΝΕΑ

Σήμερον τὸ ἀπόγευμα ὥραν 5 μ. μ. δίδεται εἰς τὸ θέατρον «Μοντιάλ» ἡ «πρώτη» τῆς νέας κωμῳδίας τοῦ Χόρστ «Οἱ γυναῖκες εἶνε ψεῦτρες», ἀπὸ τὸν θίασον τοῦ κ. Β. Ἀργυροπούλου.

— Ἐξ ἄλλου αὔριον δίδεται εἰς τὴν «Ἀλάμπραν» ἡ «πρεμιέρα» τῆς «Γυναίκας τοῦ δρόμου» τοῦ Χατζηαποστόλου ἀπὸ τὸν θίασον Ὀλυμπίας Ριτσιάρδη — Μηλιάδη — Πατρικίου.

— Αὔριον εἰς τὸ θέατρον Κοτοπούλη δίδονται αἱ τελευταῖαι παραστάσεις τοῦ ὀνειροδράματος τοῦ Χάουπτμαν «Ἡ Χάννελε πάει στὸν παράδεισο». Ἀπὸ τῆς προσεχοῦς Δευτέρας ὁ θίασος τοῦ «Ρὲξ» θὰ παίζῃ καθημερινῶς μόνον τὴν κωμῳδίαν τοῦ κ. Λιδωρίκη «Ἄνδρας, γυναῖκα, διάβολος» ποὺ θὰ δίδεται πλέον εἰς ἕνδεκα παραστάσεις ἑβδομαδιαίως.

— Κατὰ τὴν χθεσινὴν «πρεμιέραν» τῆς «Εὔθυμης χήρας», συνέβη μικρὸν ἀτύχημα εἰς τὸν διευθυντὴν τῆς σκηνῆς τοῦ «Ἐθνικοῦ Θεάτρου» κ. Φελίτσην. Ὁ κ. Φελίτσης ἔπεσε εἰς τὸ τραμπουκέττο καὶ ἐτραυματίσθη ἐλαφρῶς.

— Ὁ θίασος Καλουτᾶ — Κοκκίνη — Μαυρέα ποὺ εἶνε πάντοτε ἐπὶ κεφαλῆς τῆς κινήσεως ὅλων τῶν μουσικῶν θεάτρων, συνεχίζει πυρετωδῶς τὴν προετοιμασίαν διὰ τὴν ἀναβίβασιν τοῦ περιφήμου «Πὶκ-Νὶκ» τοῦ Σακελλαρίδη, τὸ ὁποῖον καὶ θὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὸν «Ἀπόλλωνα» τὰς ἡμέρας τῶν Χριστουγέννων.

— Παραλλήλως ὁ θίασος ὑπὸ τὴν καλλιτεχνικὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Κοκκίνη, ἀρχίζει τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα τὰς δοκιμὰς μιᾶς νέας ἐπιθεωρήσεως τοῦ κ. Γιαλαμᾶ ἡ ὁποία θὰ διαδεχθῇ ἐν καιρῷ τὰ θριαμβεύοντα «Χρυσάνθεμα» τοῦ Γιαννουκάκη. Τὴν 3ην ἐπιθεώρησιν τοῦ «Ἀπόλλωνος» θὰ γράψῃ ὁ νέος συγγραφεὺς κ. Γεώργιος Γιαννακόπουλος.

Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Η «ΕΥΘΥΜΗ ΧΗΡΑ»

ΤΗΣ κ. ΣΟΦΙΑΣ Κ. ΣΠΑΝΟΥΔΗ

Ἡ Λυρικὴ Σκηνὴ τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου πανηγύριζε χθὲς τὸ βράδυ μιὰ ἐξαιρετικὴ ἐπιτυχία: τὴν πρεμιέρα τῆς «Εὔθυμης Χήρας», τῆς κοσμαγάπητης ὀπερέττας τοῦ Φράντς Λέχαρ. Μιὰ ἐπιτυχία, ἕνας θρίαμβος σ' ὅλη τὴ γραμμὴ στάθηκε ἡ ἀστραφτερὴ αὐτὴ παράστασις μέσα σ' ἕνα πολύεδρο ἐκθαμβωτικὸ φῶς, ποὺ σκόρπιζε ἀχτιδόχαρες ἀναλαμπὲς σ' ὅλη τὴ διαδρομή της. Γι' αὐτὸ μόνο ἐπαίνους ἀνεπιφυλάκτους ἀξίζει νὰ συντονίσωμε γιὰ ὅλους τοὺς συντελεστὰς τῆς καλλιτεχνικῆς αὐτῆς ἐπιτυχίας.

Μᾶς παρουσιάσθη χθὲς ἕνας καλλιτέχνης σκηνοθέτης πρώτης γραμμῆς ποὺ ἔμενε κρυμμένος ὡς τώρα μέσα στὶς πτυχὲς ἑνὸς εὐγενικοῦ ἐρασιτεχνισμοῦ, ἐνῶ μπορεῖ νὰ διεκδικήσῃ δικαιωματικὰ ὅλα τὰ πρωτεῖα. Δὲν βρίσκω τὸν λόγο νὰ κρύβεται τώρα καὶ στὸ πρόγραμμα μὲ τὸ ψευδώνυμο Λούκης Δέλφης. Εἶνε ὁ κ. Μίκης Βουτσινᾶς, ἕνας λεπτότατα μορφωμένος κι' ἔξοχα προικισμένος «ρεζισὲρ» ἀριστοτέχνης στὸ εἶδος του. Δὲν ξέρω ἂν σπούδασε στὸ Παρίσι, βλέπω μόνο ὅτι εἶνε γεννημένος Παρισινώτερος τῶν Παρισινῶν, μὲ ἀλάνθαστο καλλιτεχνικὸ αἰσθητήριον, μὲ ἀδιάπτωτο ἐφευρετικὸ πνεῦμα, μὲ τὴ σπίθα ποὺ ἀνάβει τὴν καλλιτεχνικὴ φωτιά, μὲ τὴν ἔμφυτη χάρι ποὺ ἐπιθέτει τὴ σφραγῖδα τῆς ἀνώτερης τέχνης. Ὁ Βουτσινᾶς στάθηκε χθὲς μιὰ ἀποκάλυψις, καὶ μᾶς χάρισε τὴν ἱκανοποίησι τῆς καλλιτεχνικῆς ἀπολαύσεως ποὺ μάταια τόσες φορὲς ἀναζητοῦμε.

Ἕνας ἄλλος θριαμβευτὴς τῆς χθεσινῆς βραδυᾶς στάθηκε ὁ ὀνομαστὸς Ἕλλην σολὶστ τοῦ χοροῦ Ἄγγελος Γριμάνης, τοῦ ὁποίου τὴν θριαμβευτικὴ ἐπάνοδο στὴ λυρικὴ σκηνὴ χαιρέτισαν ὅλοι μ' ἐνθουσιώδεις ἐκδηλώσεις. Ὁ Γριμάνης εἶνε μιὰ πλήρης καλλιτεχνικὴ ὑπόστασις, γιὰ τὴν ὁποίαν δὲν ὑπάρχει δεύτερη γνώμη. Εἶνε ἕνας μεγάλος σολὶστ Εὐρωπαϊκῆς φήμης, καὶ συγχρόνως χορογράφος μὲ γνώσεις βαθειὲς τοῦ κλασικοῦ μπαλέττου, ἀλλὰ κι' ἐφευρετικώτατος σ' ἐξόχως συγχρονισμένες ἐκδηλώσεις, γεμάτος φαντασία, παλλόμενος ἀπὸ ρυθμικὴ φωτιά, πνεῦμα καὶ χάρι.

Ἀπόκτημα πολύτιμο γιὰ τὴν ἐθνικὴ σκηνή, μέσα στὴν ὁποία βρίσκει τὸ ἀντάξιο πλαίσιό του. Μὲ τὴν ἐμπνευσμένη καθοδήγησί του τὸ μπαλέττο τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου ἐπέτυχε τὸ μέγιστον τῆς ἀποδόσεως σὲ τρεῖς βασικὰ διαφορετικὲς χορογραφικὲς δημιουργίες, — τὴν καθιερωμένη ἀπὸ τὴν κλασικὴ παράδοσι ἐμφάνισι τῆς α' πράξεως μὲ τὶς «pointes», τὸ χαρακτηριστικὸ κομμάτι τῆς β' μὲ τὸ ἔντονο ἐπιτόπιο βαλκανικὸ χρῶμα, καὶ τὸ χαριτωμένο «κανκὰν» τῆς τελευταίας. Ἡ κ. Τατιάνα Βαροῦτη στάθηκε κοντὰ στὸν Γριμάνη μιὰ ἀντάξια παρτενάιρ. Ἡ πόλκα ποὺ χόρεψε μαζί του τῆς ἔδωσε τὴν εὐκαιρία νὰ δείξῃ ὅλα τὰ χαρίσματα μιᾶς ἀληθινῆς σολὶστ ποὺ ἔμενε ἀνεκμετάλλευτη ὡς τώρα σὲ διαδοχικὲς ἀναπαραστατικώτατες εἰκόνες. Τὸ κορύφωμα ὅμως τῆς χορευτικῆς φωτιᾶς ποὺ ἄναψε χθὲς κι' ἀνέλαμψε μὲ τὴ μεταδοτική του φλόγα, ὑπῆρξε ἡ μοναδικὴ στὸ εἶδος της καλλιτέχνις τοῦ χοροῦ Μπέλλα Σμάρω, τὴν ὁποίαν ἡ ρηξικέλευθη πρωτοβουλία ποὺ πρυτάνευσε στὴ χθεσινὴ παράστασι παρουσίασε σ' ὅλη της τὴν ἐξωτικὴ αἴγλη. Ἡ Μπέλλα Σμάρω ἀναπήδησε πάλι χθὲς ὁλοζώντανη μέσα στὴ ρυθμικὴ δίνη ποὺ παραδίνεται ἀκάθεκτα, καὶ προκαλεῖ ἕναν ἴλιγγο διονυσιασμοῦ καὶ ξεπερνᾷ τὰ σύνορα κάθε τέχνης στὸ δημιουργικό της μεθύσι.

Ἄρχισα ἀπὸ τοὺς χορευτὰς γιὰ νὰ ἐξάσω στὸ τέλος ἀκόμη ἐντονώτερα τὴν ἐπιτυχία τῶν μουσικῶν πρωταγωνιστῶν τοῦ ἔργου. Ἡ κ. Ναυσικᾶ Βουτυρᾶ μᾶς ἔδωσε χθὲς μιὰ ἀληθινὰ θαυμασία ἐμφάνισι ὡς Ἄννα Γκλάβαρη, μὲ σκηνικὸ κάλλος ποὺ συναρπάζει, μὲ χάρι καὶ γοητεία ἀβίαστη, μὲ μουσικὸ πάθος, φωνητικὴ δροσιὰ καὶ λάμψι. Βρέθηκε στὸ στοιχεῖο της καὶ στερέωσε ὁριστικὰ τὴν καλλιτεχνική της ὑπόστασι καὶ τὴ φήμη. Ὁ κ. Πέτρος Ἐπιτροπάκης πρόσθεσε μὲ τὴ χθεσινή του δημιουργία μιὰ ἀκόμη λαμπρὰ ἐπιτυχία στὶς τόσες προηγούμενες ποὺ ἀριθμεῖ στὸ ἐνεργητικό του στὸ μελόδραμα. Κυρίαρχος τῆς σκηνῆς, ξέρει νὰ ρυθμίζῃ ὁ ἴδιος τὰ πλούσια καλλιτεχνικὰ μέσα ποὺ διαθέτει μὲ τόσο ἐμπεριστατωμένη τέχνη καὶ πεῖρα. Ἡ δνὶς Ἀλίκη Ζωγράφου στὸ ρόλο τῆς Βαλεντίνης κράτησε περιφανῶς ὅλες τὶς ὑποσχέσεις ποὺ μᾶς ἔδινε ὡς τώρα. Ὁ τενόρος κ. Γληνὸς ὡραία ζηλευτὴ ἐμφάνισις δὲν διαψεύδει ποτὲ τὸν ἑαυτό του. Ἀπαράμιλλος ὁ Λεπενιώτης καθὼς καὶ ἡ κ. Ροζὰν χαροποιοῦσαν τὸν κόσμο μὲ τὰ πλούσια κωμικά τους στοιχεῖα. Ὁ Ἀνδρουλῆς πολὺ χαρακτηριστικὸς ὅπως πάντα. Ἡ ὀρχήστρα λαμπρὰ προετοιμασμένη ἀπὸ καιροῦ μὲ σύντονη προεργασία, ηὗρε τὴν τελευταία στιγμὴ στὸν ἀρχιμουσικὸ Λεωνίδα Ζώρα μιὰ φωτισμένη καὶ λαμπερὴ κατεύθυνσι, ποὺ ἀνέδειξε ἀνάγλυφες τὶς πολλαπλὲς ὀμορφιὲς καὶ τὰ μελωδικὰ εὑρήματα ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἀφθονεῖ τὸ κοσμαγάπητο ἔργο τοῦ Λέχαρ.

ΣΟΦΙΑ Κ. ΣΠΑΝΟΥΔΗ

ΠΑΛΗΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΑΓΑΠΗΣ ΚΑΙ ΠΑΛΛΗΚΑΡΙΑΣ ΠΟΥ ΠΑΝΤΑ ΣΥΓΚΙΝΟΥΝ

Ο ΔΙΓΕΝΗΣ Κ' Η ΗΛΙΟΓΕΝΝΗΤΗ

34. — ΣΤΗΣ ΜΑΞΙΜΩΣ ΤΗΝ ΑΓΚΑΛΙΑ. — «Ἀλλοίμονο σὲ μένα, βόγγησε ὁ Διγενής, Ἄ, πρέπει νὰ πεθάνῃ ἡ ντροπιασμένη».

— Τόση ἀπανθρωπιά! Μὰ μήπως φταίει κι' αὐτὴ ἡ ἔρημη; Τί νὰ σοῦ κάνῃ μιὰ τρυγόνα ποὺ τὴν ἅρπαξε γεράκι;

— Ναί, μπορεῖ νἄχῃς δίκηο... Ἴσως! Ὅμως καὶ πάλι, ὄχι! μὴν τὸ λές. Ἐσὺ τί θἄκανες ἂν σ' ἅρπαζε μὲ βιὰ ἕνας ἄντρας;

— Μὲ μένα ἀλλάζει. Ὅμως λέω πὼς κι' ἂν ἤμουνα τρυγόνα ἀδύναμη θἄβρισκα πάλι τρόπο νὰ γλυτώσω. Θὰ κάρφωνα τὸ ράμφος μου στὰ στήθια μου, ὤ, ναί, θὰ κάρφωνα μαχαίρι στὴν καρδιά μου.

— Αὐτὸ ἔπρεπε νὰ κάμῃ κι' ἡ γυναῖκα ἑνὸς Ἀκρίτα Διγενῆ. Ὅμως δὲν τὄκαμε γιατί, ποιὸς ξέρει, ἴσως κεῖνο ποὺ ἔπαθε νὰ ἦτανε δική της θέλησι καὶ γνώμη.

— Δὲν ξέρω, ὅμως ξέρω τὸν Χαμδᾶ. Σαρακηνὸς μὰ εἶχε μπέσα.

— Ὕστερα, θὰ τὸν τρόμαζε ἡ δική μου ἐκδίκησι... Ὤ! νἄχα τρόπο νὰ τὸ ξερριζώσω τὸ μυαλό μου! Ὅμως θέλω νὰ μάθω, τί καὶ πῶς τὸ ἄκουσες, πές μου τα ὅλα, μὴ μοῦ κρύψῃς λέξι.

— Τὴν βρῆκα μέσ' στὴν τέντα τοῦ Χαμδᾶ, τὴν πῆρα καὶ τὴν ἔβγαλα στὴ στράτα. Μὰ μόλις ξεκινήσαμε μᾶς κύκλωσαν οἱ Χριστιανὲς ποὺ ἦταν αἰχμάλωτες, κι' ἀρχίσανε νὰ βρίζουν τὴν κυρά σου. «Ἡ παλλακίδα, φώναζαν, τοῦ Ἀλῆ-Χαμδᾶ! Κυττάξτε τὴν ξεδιάντροπη πῶς πάει. Ὅλη τὴ νύχτα ἔπαιζε μὲ τὸ Σαρακηνὸ καὶ τώρα πάει ν' ἀνταμώσῃ τὸν Ἀκρίτα!». «Τὸν γέμισε ντροπὴ τὸν Διγενῆ!» φώναζε ἄλλη καὶ τὴν ἔφτυνε στὰ μοῦτρα. Κι' ἄλλη τῆς ἔρριχνε ἀναθέματα κι' ὅλες μαζὶ τὴν κράζαν «πομπεμένη».

— Κι' ἐκείνη;

— Ἀδιάφορη, ἀνέγνοιαστη, σὰν ὅλα τοῦτα νὰ τὰ λέγανε γιὰ μέ.

— Ὤ, οὐρανέ, γιατὶ δὲν ρίχνεις τὶς φωτιές σου νὰ μὲ κάψουν ζωντανό! μούγκρισε ὁ Ἀκρίτας ἀφρισμένος. Τί θάνατο πρέπει νὰ δώσω στὸ κορμί της τὸ ἁμαρτωλό; Ἄ, νἄχα δύναμι νὰ τὴν ζωντανεύω κάθε ὥρα γιὰ νἄχω τὴν ἀπόλαψι νὰ τὴ σπαίνω πάλι τὴ ζωή. Χίλιους θανάτους νὰ μποροῦσα νὰ τῆς δώσω!

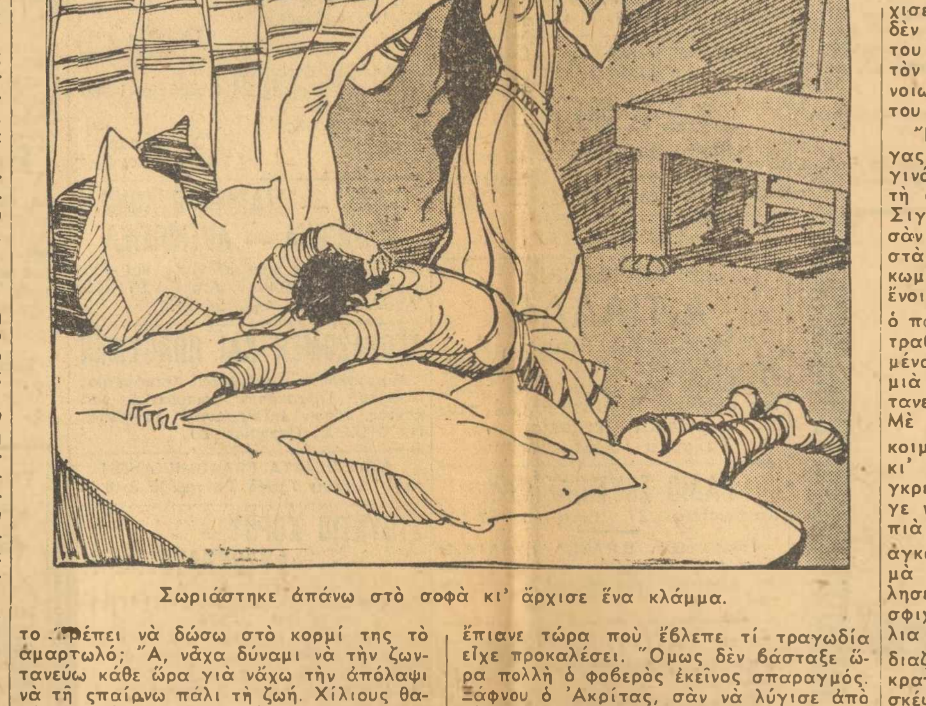

Σωριάστηκε ἀπάνω στὸ σοφὰ κι' ἄρχισε ἕνα κλάμμα.

Ἐσπάραζε καθὼς ἔρριχνε τοῦτες τὶς κραυγές. Κι' ὅλο τὸ κάστρο σειότανε ἀπ' τὶς φωνές του. Κι' ἡ ἀμαζόνα ἀκόμα ἔτρεμε σ' αὐτὸ τὸ ξέσπασμα, ρῖγος τὴν ἔπιανε τώρα ποὺ ἔβλεπε τί τραγῳδία εἶχε προκαλέσει. Ὅμως δὲν βάσταξε ὥρα πολλὴ ὁ φοβερὸς ἐκεῖνος σπαραγμός. Ξάφνου ὁ Ἀκρίτας, σὰν νὰ λύγισε ἀπὸ τὸ βάρος τῆς συμφορᾶς του, σωριάστηκε ἀπάνω στὸ σοφὰ κι' ἄρχισε ἕνα κλάμμα, ἕνα κλάμμα.

Ὀρθὴ κοντά του ἡ Μαξιμὼ ἔτρεμε σύγκορμη ἀπ' τὴ χαρά της. Νάτονε τὸν ἀντρειωμένο, τὸν δυνατώτερο τῆς γῆς, ποὺ κλαίει μπροστά της σὰν τὸ μωρουδέλι. Τέτοιο ἄγριο θρίαμβο δὲν περίμενε, τέτοια ἐκδίκησι δὲν τὴν φανταζότανε ποτέ της. Τὸν ἄφησε νὰ κλάψῃ ὥρα πολλὴ κι' ὕστερα κάθισε κοντά του. Τοῦ πῆρε τὸ κεφάλι, τὸ ἀκούμπησε στὰ γόνατά της ποὺ ἔτρεμαν ἀπὸ ἡδονή, κι' ἄρχισε νὰ χαϊδεύῃ τὰ μαλλιά του. Ἐκεῖνος δὲν μιλοῦσε, δὲν κουνιότανε. Ὁ πόνος του τὸν εἶχε ἐξουθενώσει. Τὴν ἄφινε νὰ τὸν χαϊδεύῃ τρυφερά, ἐκεῖνο τὸ χάδι τὄνοιωθε σὰν μπάλσαμο μέσ' στὴν καρδιὰ του τὴν βασανισμένη.

Ἦτανε τρυφερὰ τὰ χάδια τῆς πανούργας Μαξιμῶς, μὰ λίγο-λίγο ἀλλάζανε, γινόταν πιὸ ζεστά, παίρνανε θέρμη ἀπ' τὴ φλόγα τῆς ἐρωτευμένης ἀμαζόνας. Σιγὰ-σιγὰ τὰ δάχτυλά της λαίμαργα, σὰν πεινασμένα στόματα, ἁπλώνονταν στὰ στήθια τοῦ Ἀκρίτα. Ἐκεῖνος, ναρκωμένος πάντα, ἀπόμενε ἀκίνητος. Δὲν ἔνοιωθε τὰ δίχτυα ποὺ ἅπλωνε γύρω του ὁ πόθος. Ἔτσι πανοῦργα ἡ ἀμαζόνα τὸν τραβοῦσε στὸν γκρεμὸ καὶ κεῖνος μὲ δεμένα χέρια τὴν ἀκολουθοῦσε. Ὅσο ποὺ μιὰ στιγμή, μέσα στὸ βύθος ποὺ βρισκότανε, ἔννοιωσε τὸ αἷμα του νὰ χοχλάζῃ. Μὲ μιᾶς τὸν ἔπιασε ἴλιγγος. Σὰν νὰ κοιμόταν καὶ νὰ ξύπνησε στὰ ξαφνικὰ κι' εἶδε πὼς στέκονταν στὰ χείλη ἑνὸς γκρεμνοῦ καὶ ἦταν ἕτοιμος νὰ πέσῃ. Πῆγε νὰ τραβηχθῇ, ν' ἀντισταθῇ, μὰ ἦταν πιὰ ἀργά. Ἡ Μαξιμὼ τὸν κρατοῦσε στὴν ἀγκαλιά της. Θέλησε νὰ τὴν ἀποδιώξῃ, μὰ τὰ μπράτσα του ἦτανε ἀδύναμα, θέλησε νὰ μιλήσῃ μὰ τὸ στόμα του ἦταν σφιχτὰ κλεισμένο μὲ τὰ διψασμένα χείλια τῆς σειρήνας. Νάρκη γλυκειὰ ἐμούδιαζε τὰ μέλη του. Σὲ λίγο ὁ πόθος τὸν κρατοῦσε αἰχμάλωτό του. Ὁ νοῦς, ἡ σκέψι, ὁ λογισμός του εἶχαν κοιμηθῆ βαρειά. Τώρα δὲν ἔννοιωθε παρὰ πὼς ἦτανε ὁ ἄνδρας καὶ πὼς ἡ ἀμαζόνα ἦταν ἡ γυναῖκα...

ΑΥΡΙΟΝ: ΞΥΠΝΩΝΤΑ Σ ΑΠΟ ΤΟ ΛΗΘΑΡΓΟ

Κείμενον Γ. ΡΟΥΣΣΟΥ

ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ
τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν

Η ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ ΤΗΣ ΜΑΡΙΝΑΣ

5 ΑΘΗΝΑΪΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

Μὲ τὶς γυναῖκες, ποὺ ἦταν ἡ μανία του—ἡ γυναῖκα καὶ τὸ παιγνίδι—εἶχε τρόπο ἰδικό του. Ἀφοῦ τὶς ἐμαγνήτιζε μὲ τὰ μάτια, τὶς ἅρπαζε χωρὶς πολὰ-πολλὰ—ἄ, λόγια δὲν ἤξερε—κι' οἱ κακομοῖρες ἀντιστεκόταν τόσο λίγο στὰ χάδια του καὶ στὰ φιλιά του, ὅσο κι' οἱ ἄντρες στὶς μπαστουνιές του. Ἕνα μόνο καλὸ εἶχε: Ἦταν δύσκολος στὰ γοῦστα του κι' ἑπομένως τὰ θύματά του ἦταν λίγα, ἐνῶ μποροῦσε νἆταν πολλά... Οὔτε εἶχε ἰδιαίτερη προτίμησι γιὰ εἶδος, τάξι, ἡλικία. Μποροῦσε νὰ τοῦ ἀρέσῃ μιὰ μικρή, ὅπως καὶ μιὰ μεγάλη· καὶ μιὰ ξανθὴ ὅπως καὶ μιὰ μελαχροινή· καὶ μιὰ ἀδύνατη ὅπως καὶ μιὰ γεμάτη· καὶ μιὰ κυρία ὅπως καὶ μιὰ δούλα. Καμμιὰ ὅμως δὲν τὴν κρατοῦσε πολύ. Ἦταν ἄψίκορος, χωρὶς αἴσθημα, κι' ἅμα χαιρόταν κάποια λίγο καιρό, τὴν ἄφινε καὶ κύτταζε γι' ἄλλη. Οὔτε τοῦ παρακόστιζε καμμιά. Ὅλες αὐτὲς οἱ κακομοῖρες τοῦ παραδίνουνταν νικημένες ἀπὸ τὸ «μαγνητικό του ρευστό», σὰ νὰ λέγαμε ἀπὸ ἔρωτα καὶ δὲν εἴχανε ἀπαιτήσεις· καὶ καθὼς ἦταν τσιγγούνης ἀγιάτρευτος, τὶς περνοῦσε μὲ καμμιὰ τιποτένια ἀποζημίωσι ἢ μὲ κανένα ἐπίσης τιποτένιο δῶρο. Ἀσύγκριτα περισσότερο τοῦ κόστιζε ἡ ἄλλη του μανία: τὸ παιχνίδι. Ἔχανε τεράστια ποσά, προπάντων ἀφότου παντρεύθηκε, γιατὶ τοῦ τὰ ἐπλήρωνε ὁ πεθερός του....

Μὰ καὶ τὸν καλό του γάμο τὸν χρωστοῦσε στὸ γόητρό του, στὸν προσωπικό του μαγνητισμό. Καταγόταν ἀπὸ μιὰ κωμόπολι τῆς Στερεᾶς, ζοῦσε ἀπὸ παιδὶ στὴν Ἀθήνα μὲ τὴν ταπεινὴ οἰκογένειά του — μικρὸς δερματέμπορος ὁ πατέρας του — πῆρε μὲ χίλια βάσανα ἕνα πτυχίο νομικῆς, κατάφερε ὕστερα νὰ διορισθῇ σὲ μιὰ Τράπεζα, καὶ κάθε ἄλλο βέβαια ὀνειρευόταν παρὰ πῶς μποροῦσε νὰ πάρῃ τὴ μοναχοκόρη τοῦ Γερομιχάλη, ποὺ καὶ ζάπλουτος ἦταν, κι' ἀπὸ τὶς καλλίτερες ἀθηναϊκὲς οἰκογένειες. Νὰ τὸν ἀγαπήσῃ τὸ κορίτσι; Καὶ ποῦ θὰ τὸν ἔβρισκε; ποῦ θὰ τὸν ἔβλεπε; ἦταν ἀπὸ ἄλλον κύκλο, ἀπὸ ἄλλον κόσμο... Ἀλλὰ ὁ Περικλῆς Καλαπάτης εἶχε καὶ τύχη. Κάποτε — πέντε χρόνια πρὶν ἀπὸ τὴν ἐμφάνισι τῆς Μαρίνας — ἡ Τράπεζά του τὸν εἶχε στείλῃ στὴν Εὐρώπη γιὰ κάποια δουλειά. Μὲ τὸ ἴδιο βαπόρι ποὺ γύριζε στὴν Ἑλλάδα, ἔτυχε νὰ γυρίζουν ἀπὸ τὸ καλοκαιρινό τους ταξεῖδι κι' ὁ Γερομάλης μὲ τὴ Νίνα. Νὰ μιὰ εὐκαιρία ποὺ ὁ τυχοδιώκτης δὲν ἔπρεπε νὰ τὴν ἀφήσῃ! Ἕνας φίλος τὸν ἐσύστησε στὸν πατέρα· ὁ πατέρας τὸν ἐσύστησε τυπικὰ καὶ στὴν κόρη του. Καὶ μέσα σὲ λίγες ὧρες, στὸ βαπόρι ἐκεῖνο ὅπου ἔζησαν μαζὶ σχεδὸν δυὸ ἡμέρες, ἡ Νίνα, εἴκοσι χρονῶν κοπέλλα τότε, βρέθηκε καὶ γιὰ πρώτη φορὰ στὴ ζωή της, ἐρωτευμένη τρελλὰ μὲ τὸν νέο τραπεζιτικὸ ὑπάλληλο, ποὺ φαινόταν τόσο δυνατὸς κι' εἶχε τόσο παράξενα μάτια!

Τὴν εἶχε κι' αὐτὴν μαγνητίσει. Ὅλα του τῆς ἄρεσαν. Τὸ γέλιο του, ἡ φορεσιά του, ἡ ὁμιλία του, ὡς καὶ ἡ κάπως μεγάλη του μύτη. Τῆς φαινόταν πὼς δὲν ἔκαμε ἡ φύσι τελειότερον ἄντρα, κι' ἀκόμα πὼς εἶχε γεννηθῆ ξεπίτηδες γι' αὐτήν. Ἔβρισκε προφάσεις νὰ ξεγλυστρᾷ ἀπὸ τὸν κύκλο τοῦ πατέρα της, ποὺ δὲν εἶχε πιὰ κανένα ἐνδιαφέρον γι' αὐτήν, νὰ τὸν πλησιάζῃ, νὰ τὸν τραβᾷ ἀπόμερα, καὶ νὰ μιλοῦν οἱ δυό τους. Τὸν ἀνέκρινε. Καὶ σὲ λίγο ἤξερε πὼς ἦταν ἐλεύθερος, πὼς καθόταν μὲ τοὺς γονεῖς του στὴν ὁδὸν Σόλωνος, πὼς δὲν εἶχε ἀδέρφια ἐκτὸς ἀπὸ μιὰ ἀδελφὴ παντρεμμένη, κι' ἀκόμα μιὰ θεία, ἀδερφὴ τῆς μητέρας του, μὲ πολυμελῆ οἰκογένεια. Ἐξοικειώνουνταν, μιλοῦσαν κι' αἰσθηματικά. Μιὰ στιγμὴ τὸν ρώτησε:

— Σκοπεύετε νὰ παντρευτῆτε;

— Ναί, τῆς ἀποκρίθηκε· ἂν μὲ θελήσῃ αὐτὴ ποὺ ἀγαπῶ...

ΑΥΡΙΟΝ: ἡ συνέχεια

Πέμπτη, 3 Δεκεμβρίου 1942
Ἔτος ΙΒ'. — Ἀριθμὸς φύλλου 3965

ΑΘΗΝΑΪΚΑ ΝΕΑ

Γραφεῖα ὁδὸς Ἐδουάρδου Λὼ 3
Ἀριθμὸς τηλεφώνου 30-221 — 30-222

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ 15.000.000 οἰκόπεδον ἀνατολικομεσημβρινὸν πρ. μέτρ. 20, πήχ. 1.000. 14.000.000 οἰκόπεδον μὲ πρ. μ. 14.60 ἐπὶ πλατείας καὶ 1 μ. ἐπὶ δύο ὁδῶν, πήχ. 700. 10.000.000 οἰκόπ. πρ. 12 μ. σὲ πλάτος δρόμου 16 μέτρα, πήχ. 550. 9.000.000 οἰκόπ. γων. πρ. μ. 14.30 Χ 21, πήχ. 534,50. 8.000.000 οἰκόπ. πρ. μ. 12, πήχ. 482. 6.000.000 οἰκόπ. ἀνατολικομεσημ. πρ. μ. 12.50, βάθος 17.20, πήχ. 382,22. Ἅπαντα τὰ ἀνωτέρω οἰκόπεδα εἶνε δεξιὰ τῆς ὁδοῦ Πατησίων πλησίον τῆς στάσεως Σωτηριάδου. Πληροφ.: ἰδιοκτήτην Ι. Ξένον, 10—12 π. μ. καὶ 3—5 μ. μ. Γαλακτοπωλεῖον «Βρεττάνια», Ἀθηνᾶς καὶ Ὁμονοίας, γωνία, τηλ. 52-644. 460

ΠΩΛΕΙ μονόροφο πλησίον Ὁμονοίας 60.000.000. Ἀξίζει 80.000.000. Μονοκατοικίαν πρὸ Ἀγάμων, γωνία, 4 δωμ., 35.000.000. Οἰκόπεδον πρὸ Ἰλισίων 17.000.000. Ἐπὶ πλατ. Καλλιγᾶ 620 πήχ., 90.000.000. Πολίτης, Σταδίου 7 τηλ. 21-645.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ἐλαστικὰ αὐτοκινήτου μὲ τακούνια, 3 τεμάχια 740 Χ 140 καὶ 2 τεμάχια 730 Χ 130. Πληροφορίαι τηλ. 29-026. 320

ΠΩΛΕΙΤΑΙ αὐτοκίνητον ταξὶ μάρκας «Φίατ» 514 μὲ ἐλαστικὰ εἰς ἀρίστην κατάστασιν. Πληροφορίαι: Τηλ. 29-026. 319

ΠΩΛΕΙΤΑΙ φορτηγὸν αὐτοκίνητον μάρκας «Φίατ» ὠφελίμου φορτίου 1 ½ τόν., μὲ ἐλαστικὰ εἰς ἀρίστην κατάστασιν. Πληροφορ.: Τηλ. 29-026. 318

ΥΦΑΣΜΑ ἐξαιρετικῆς ποιότητος ἀγγλικὰ 5 πήχ. διὰ κοστούμι ἀνδρικὸ καὶ παλτὸ ἀνδρικὸ ἀπὸ ἀγγλικὸ ὕφασμα χειμερινὸν πωλοῦνται φθηνά. Τηλέφ. 23-116. 317

ΑΛΜΠΟΥΜ φωτογραφιῶν εὐρωπαϊκὰ μόνον 1.000 δρχ. ἕκαστον. Γαντάκια παιδικὰ 1.500 δρχ. μέχρι 12ης τρέχοντος. Φραράκης, Χαβρίου 9 (ἐντὸς τῆς Στοᾶς), τηλέφ. 23-765. 314

ΘΕΡΜΟΣΙΦΩΝ μὲ ξύλα εὐρωπαϊκὸς καινουργὴς πωλεῖται. Τηλ. 53-831. 311

ΠΩΛΕΙΤΑΙ σίδηρο μπετὸν διαμέτρου 10 χιλιοστῶν, ἠλεκτρικὰ σύρματα καὶ Σωλῆνες Μπίρκμαν. Τηλ. 53-989, 4 ½ — 6 μ. μ. 310

ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ παραχωρεῖται, θερμάστρα Γιούνκερ [illegible] καινουργὴς εἰς [illegible] τιμήν. 9—12 τηλεφωνήσατε 23-125. 309

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ἀριθμὸς τηλεφώνου καὶ χώρισμα γραφείου. Παρέχεται συστέγασις εἰς γραφεῖον μετὰ τηλεφώνου. Πληροφορίαι: Σταδίου 65, γραφ. 11, τηλέφ. 26-997. 307

ΚΟΥΖΙΝΑ βελγικὴ καινουργὴς 2 μάτια, φοῦρνο, καίει μὲ ξύλα, κάρβουνα, κώκ, κλπ. πωλεῖται. Μεσογείων 28, Ἀμπελόκηποι. 10 — 12 καὶ 1 — 5. 303

ΣΑΛΟΝΑΚΙ λοὺξ βελούδινο εἰς ἀρίστην κατάστασιν καὶ εἰς τιμὴν εὐκαιρίας πωλεῖται. Ὁδὸς Ἀριστοτέλους 171, ὧραι ἐπισκέψεων 3—5 μ. μ. 298

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ἐλαστικὸν αὐτοκινήτου 4.50 Χ 21 εἰς ἀρίστην κατάστασιν. Πληροφορ.: Τηλ. 28-946, ὥρα 1 ½ — 5. 297

ΣΟΜΠΑ «Θερμὶς» καινουργής, κατάλληλος καὶ διὰ μαγείρευμα πωλεῖται. Πληροφορίαι: Πατριάρχου Ἰωακεὶμ 15, τηλ. 72-158. 279

ΜΟΤΟΣΥΚΛΕΤΤΑ εἰς ἀρίστην κατάστασιν 3 ½ ἵππων τύπου «Τριὸμφ» πωλεῖται ὡς καὶ 4 ἐλαστικὰ μοτοσακὸ 26Χ2,25 καὶ 4 καινουργεῖς ἀεροθάλαμοι, ὁδὸς Ντέκα 14, ὥρα 9—12. Τηλέφ. 32-866. 278

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ: Παλτό, καπαρντίνα καὶ παλτὸ γυναικεῖον σχεδὸν καινουργῆ. Πανδρόσου 6, α' πάτωμα, τηλ. 26-942, ὥρα 3—6 μ. μ. 280

ΤΑΦΟΣ μαρμάρινος μὲ κρύπτην εἰς ἀρίστην κατάστασιν, τοποθεσία ἐξαιρετική, εἰς τὸ Α' Νεκροταφεῖον, πωλεῖται. Εὐπόλιδος 14, (2ος ὄροφος, γραφ. ἀρ. 14) 8 ½ — 9 ½ π. μ. 1 — 1 ½ μ. μ. ἢ γράψατε Ρομπέρ, Γραμματοθυρίδα ἀριθ. 47. 171

ΚΤΗΜΑΤΙΑΙ, λαχανοκηπουροί: Μεταφέρετε δωρεὰν τὰ προϊόντα σας μὲ μίαν ρεμούλκαν δι' ἐπιβατικὸν αὐτοκίνητον κατάλληλον διὰ φορτίον μέχρι 750 κιλῶν. Πληροφορίαι Περ. Γερμάνης, τηλ. 83-954 π. μ. 7 ½ — 9 καὶ 2 — 4 μ. μ. 284

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ: 1) Ραδιόφωνον R. C. A. μεσαίων καὶ βραχέων κυμάτων, 6 λυχνιῶν, μοντέλο 1939 ἀντὶ 850.000 δραχμῶν. 2) Ἀδιάβροχον ἀνδρικὸν μαῦρο παριζιάνικο, ἀντὶ 700.000. 3) Ραπτομηχανὴ Σίγγερ, ποδὸς καὶ χειρὸς καὶ κεντήματος παλαιὰ εἰς καλὴν κατάστασιν ἀντὶ δρ. 500.000. 4) Ζακέττα χοροῦ ἀπὸ παγιέτες χρυσὲς ἀντὶ 500.000 δρ. 5) Ζεῦγος σινδόνια ἀμεταχείριστα ἀπὸ λινὸ γαλλικὰ Cholet διαστάσεων 5 ½ Χ 4 πήχεις ἀντὶ 500.000 δραχ. ἕκαστον. 6) Βελοῦδο chiffon, μεταξωτό, παριζιάνικο χρώματος πρασίνου, 6 πήχεις, πρὸς 100.000 δραχ. τὸν πῆχυν. Πληροφορίαι: Δροσοπούλου 81, διαμέρισμα 9. Ἀποκλειστικῶς μεσίται καὶ μεταπράται. 286

ΣΥΝΤΡΙΠΤΙΚΗ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΝΤΟΥΤΣΕ ΕΙΣ ΤΑΣ «ΑΠΕΙΛΑΣ» ΤΟΥ ΤΣΩΡΤΣΙΛ

Εἴμεθα ὁ λαὸς εἰς τὰς φλέβας τοῦ ὁποίου τρέχει τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ αἵματος ποὺ ἔτρεχεν εἰς τὰς φλέβας τῶν ἀρχαίων Ρωμαίων. — Ἐὰν εἴχομεν παραμείνῃ οὐδέτεροι ἐκτὸς τῆς ἀτιμώσεως θὰ περιεπίπταμεν τώρα εἰς τὴν τρομερωτέραν ἀθλιότητα.

ΤΟ ΙΤΑΛΙΚΟΝ ΕΚΣΤΡΑΤΕΥΤ. ΣΩΜΑ ΕΙΣ ΡΩΣΣΙΑΝ ΑΠΕΒΗ ΣΤΡΑΤΙΑ. — Η ΑΞΙΑ ΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

μάκρυνσις ἐκ τῆς πόλεως κατὰ τὴν νύκτα, εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴ παραμένουν εἰς αὐτὴν εἰμὴ οἱ μαχηταί, ἤτοι ἐκεῖνοι οἵτινες ἔχουν τὴν πολιτικὴν καὶ ἠθικὴν ὑποχρέωσιν νὰ παραμείνουν εἰς ταύτην. Θὰ καταστῇ εὐκολωτέρα ἡ δημιουργία ἐπαρκῶν καταφυγίων, μεγαλυτέρας ἀντοχῆς ἐκείνων, ἅτινα κατεσκευάσθησαν μέχρι σήμερον καὶ τὰ ὁποῖα ἐστοίχισαν εἰς ἡμᾶς ἑκατοντάδες ἐπὶ ἑκατοντάδων ἑκατομμυρίων καὶ ἅτινα ἐὰν πληγοῦν καιρίως δὲν δύνανται νὰ ἀνθέξουν εἰς τὰς βόμβας τῶν μεγαλυτέρων διαμετρημάτων. Τοῦτο εἶνε τὸ μέρος ὅπερ θὰ ἀπεκάλουν ἀρνητικὸν τῆς ἀμύνης κατὰ τῶν ἐπιδρομῶν. Ἐξ ἄλλου, ὑπάρχει καὶ ἡ θετικὴ πλευρά. Οὐδέποτε δύναται νὰ εἴπῃ τις ὅτι θὰ τελειοποιηθῇ ἐπαρκῶς. Εἶμαι εὐτυχής, δυνάμενος ν' ἀναγγείλω ὅτι ἡ Γερμανία θὰ παράσχῃ εἰς ἡμᾶς ἰσχυρὰν συμβολὴν πυροβολικοῦ, οὕτω δὲ αἱ πυροβολαρχίαι καὶ αἱ γερμανικαὶ πυροβολαρχίαι θὰ ἐπιφυλάξουν εἰς τὰ ἐχθρικὰ ἀεροπλάνα τὴν ὑποδοχήν, τῆς ὁποίας εἶνε ἀντάξια.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΣΩΡΤΣΙΛ

Ἀλλ' ὁ σκοπὸς τοῦ λόγου τούτου τοῦ Τσώρτσιλ εἶνε νὰ πτοήσῃ τὸν ἰταλικὸν λαόν. Ἡ θέσις του εἶνε ἡ ἀκόλουθος: Εἴμεθα μία σκληρὰ καὶ ἰσχυρὰ φυλή, ἀλλ' οἱ Ἰταλοὶ οὗτοι, οἱ τόσον εὐαίσθητοι, οἱ τόσον παλλόμενοι θὰ ἔχουν τὴν ἀναγκαίαν ἱκανότητα ἀντοχῆς; Ἀπαντῶ: Ναί! Μέχρι τῆς ἀποδείξεως τοῦ ἐναντίου ἀρνοῦμαι κατὰ τὸν πλέον κατηγορηματικὸν τρόπον νὰ πιστεύσω ὅτι ὁ ἰταλικὸς λαὸς εἶνε κατωτέρας ἀντοχῆς τοῦ ἀγγλικοῦ ἢ τοῦ ρωσσικοῦ λαοῦ. Ἐὰν συνέβαινεν οὕτω, θὰ ἔπρεπε νὰ ἐγκαταλείψωμεν ὁριστικῶς τὰς ἐλπίδας μας ὅπως ἀποβῶμεν εἷς μέγας λαός. Ἡ Ρώμη ὑπῆρξε νικηφόρος μετὰ τὴν Ζάμα, ἀλλὰ μεγάλη μετὰ τὰς Κάννας. Δὲν λέγω ὅτι ὅλον τὸ αἷμα τῶν ἀρχαίων Ρωμαίων τρέχει εἰς τὰς φλέβας μας, ἀλλ' εἶνε βέβαιον ὅτι εἴμεθα ὁ λαός, εἰς τὰς φλέβας τοῦ ὁποίου τρέχει τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ αἵματος, τὸ ὁποῖον ἔτρεχεν εἰς τὰς φλέβας τῶν ἀρχαίων Ρωμαίων καὶ θὰ τὸ ἀποδείξωμεν. Ἄρα θὰ ἀντιμετωπίσωμεν σταθερῶς τὴν κατάστασιν. Τοῦτο ἐπιβάλλει εἰς ἡμᾶς τὸ καθῆκον τῆς τιμῆς καὶ τῆς ἀξιοπρεπείας.

Σᾶς ἀναγινώσκω νῦν τὸ σημεῖον ὅπερ μὲ ἀφορᾷ: Εἷς ἄνθρωπος, εἷς μόνον ἄνθρωπος ἔφερε τὸν ἰταλικὸν λαὸν μέχρις αὐτοῦ τοῦ σημείου». Τῇ ἀληθείᾳ, θὰ ἔπρεπε νὰ εἶμαι σήμερον ἀρκετὰ ὑπερήφανος, διότι ἀνεγνωρίσθην ὡς εἷς ἀνταγωνιστὴς τῆς Βρεττανικῆς Αὐτοκρατορίας καὶ διότι παρέσυρα μετ' ἐμοῦ εἰς τὸν ἀνταγωνισμὸν τοῦτον τὸν ἰταλικὸν λαόν. «Οὐδεμίαν εἶχεν ἀνάγκην — ἀναφέρω εἰσέτι τὸν λόγον τοῦ Τσώρτσιλ — νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸν πόλεμον, καθότι οὐδεὶς ἡτοιμάζετο νὰ ἐπιτεθῇ ἐναντίον του». Λαμπρά! Ἀλλὰ θὰ ἤθελον νὰ γνωρίζω ἐὰν ὁ Ἄγγλος Πρωθυπουργὸς ἠρώτησε ποτὲ τὸν λαὸν του διὰ νὰ πληροφορηθῇ ἐὰν ἤθελεν ἢ ὄχι τὸν πόλεμον καὶ ἐὰν θὰ ἔχῃ τὸ θάρρος νὰ ἐρωτήσῃ σήμερον τὸν ἀγγλικὸν λαὸν διὰ νὰ πληροφορηθῇ ἐπίσης ἐὰν ἐπιθυμῇ νὰ παραταθῇ ὁ πόλεμος ἐπ' ἄπειρον, καθότι τοιαύτη εἶνε ἡ Δημοκρατία: Ἀπέτυχε τοῦ σκοποῦ της κατὰ τὴν ὑπερτάτην στιγμήν. Δὲν ἐρωτᾶται πλέον τότε ὁ κυρίαρχος λαός, δὲν γίνεται λόγος πλέον περὶ ἐκλογῶν καὶ δημοψηφισμάτων.

Ὁ λαὸς ἐντάσσεται εἰς στοίχους καὶ ὑπακούει «Ἐπράξαμεν πᾶν τὸ δυνατόν, διὰ νὰ ἐλπίσωμεν νὰ παραμείνῃ οὐδέτερος καὶ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν εἰρήνην καὶ τὴν εὐημερίαν, δῶρα ἐξαιρετικὰ ἐν μέσῳ ἑνὸς τρικυμιώδους κόσμου». Ἐὰν εἴχομεν παραμείνει οὐδέτεροι, ἐκτὸς τῆς ἀτιμώσεως, θὰ περιεπίπτομεν τώρα εἰς τὴν τρομερωτέραν ἀθλιότητα, διότι εἶνε προφανὲς ὅτι καμμία ἐκ τῶν δύο μερίδων δὲν θὰ ἠνωχλεῖτο διὰ νὰ μᾶς βοηθήσῃ. «Ἀλλ' ὁ Μουσσολίνι δὲν ἠδυνήθη ν' ἀντιστῇ εἰς τὸν πειρασμὸν νὰ ἐμπήξῃ τὸ ἐγχειρίδιον εἰς τὰ νῶτα τῆς πεσούσης Γαλλίας καὶ τῆς Ἀγγλίας, ἣν ἐπίστευεν ὡς εὑρισκομένην ἐν ἀπογνώσει». Λοιπόν, πρέπει νὰ ὁμιλήσωμεν ἅπαξ διὰ παντὸς διὰ τὸ περίφημον τοῦτο «πλῆγμα τοῦ ἐγχειριδίου».

Η ΕΙΣΟΔΟΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟΝ

Ἡ εἴσοδος τῆς Ἰταλίας εἰς τὸν πόλεμον προεβλέπετο διὰ τὴν 5ην Ἰουνίου. Αὐτὴ ἦτο ἡ ἡμερομηνία μου, τὴν ὁποίαν εἶχον ὁρίσῃ, ἀλλὰ τὸ Γενικὸν Γερμανικὸν Στρατηγεῖον μᾶς παρεκάλεσε, διὰ λόγους τεχνικῆς φύσεως, ἐπὶ τῶν ὁποίων εἶνε περιττὸν νὰ ἐπιμείνω σήμερον, νὰ ἀναβάλωμεν τὴν ἐπέμβασίν μας διὰ τὴν 10ην Ἰουνίου. Οὐδεὶς ἐφαντάζετο, ὅτι ἡ ἔκβασις τοῦ πολέμου ἐν Γαλλίᾳ θὰ ἦτο τόσον ταχεῖα, ὀλιγώτερον δὲ τῶν ἄλλων ὁ Τσώρτσιλ, ὅστις πρὸ ὀλίγων μηνῶν εἶχε παρασταθῇ ἐν Παρισίοις εἰς τὴν παρέλασιν τοῦ γαλλικοῦ στρατοῦ διὰ τὴν 14ην Ἰουλίου καὶ εἶχε διακηρύξῃ τοῦτον ὡς τὸν ἰσχυρότερον καὶ καλύτερον στρατὸν τοῦ κόσμου. Ἀλλ' ἡ κατάρρευσις ἐπῆλθε ραγδαία. Ἐξ ἄλλου, ὅταν ἐπετέθημεν ἡμεῖς, ἡ στρατιὰ τῶν Ἄλπεων ἦτο ἀνέπαφος, ἡ ἀεροπορία σχεδὸν ἐξ ἴσου ἀνέπαφος, καὶ πρὸ πάντων τὸ ναυτικὸν ἦτο ἀκέραιον, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον ἔχει μεγάλην σπουδαιότητα εἰς πόλεμον διαδραματιζόμενον ἐν τῇ Μεσογείῳ. Καὶ ἔπειτα, ἂς δεχθῶμεν ἔστω πρὸς στιγμήν, χάριν τῆς συζητήσεως, ὅτι κατεφέρομεν ἐναντίον τῆς Γαλλίας τὸ πλῆγμα τοῦ ἐγχειριδίου.

Δὲν θὰ ἦτο εἰμὴ ἓν μόνον κτύπημα, ἐν συγκρίσει πρὸς τὰς ἑκατοντάδας τοιούτων, τὰ ὁποῖα ἡ Γαλλία κατέφερεν ἐκ τῶν νώτων ἐναντίον τῆς Ἰταλίας, κατὰ τὴν διάρκειαν τόσων αἰώνων ἱστορίας, ἀπὸ τοῦ Ταλαμόνε μέχρι τῆς Μεντάνα. Ὁ Τσώρτσιλ συνεχίζει: «Τὸ παράφρον σχέδιόν του (τοῦ Μουσολίνι) διὰ τὴν αὐτοκρατορικὴν δόξαν, ἡ δίψα του διὰ κατακτήσεις καὶ λάφυρα, ἡ ἄνευ ὁμοίας ἀλαζονεία τῆς τυραννίας του, τὸν ἐξώθησαν εἰς τὴν ἐπαίσχυντον καὶ μοιραίαν αὐτὴν πρᾶξιν. Εἰς μάτην τὸν προειδοποίησα. Ἐκεῖνος δὲν ἠθέλησε νὰ συζητήσῃ καὶ ἡ σώφρων ἔκκλησις τοῦ Ἀμερικανοῦ Προέδρου ἔμεινεν ἄνευ ἀπηχήσεως εἰς τὴν λιθίνην αὐτὴν καρδίαν». Ὁμιλεῖ τώρα περὶ λιθίνης καρδίας, ἐὰν ὅμως εἶχαν εἰσακούσει τὴν ἔκκλησιν τοῦ Ἀμερικανοῦ Προέδρου θὰ ἔλεγεν ἐνδομύχως του: Τί καρδία ἀπὸ γύψον!

Ο ΙΤΑΛΙΚΟΣ ΗΡΩΪΣΜΟΣ

«Ἡ ὕαινα τῆς ψυχῆς του ὑπερέβη πᾶν ὅριον εὐπρεπείας καὶ λογικῆς». Καὶ λέγουν ὅτι ὁ κύριος αὐτὸς εἶνε ἀπόγονος οἰκογενείας δουκῶν καὶ ἔχει πολὺ κυανοῦν αἷμα εἰς τὰς φλέβας του. Εἰς τὰς ἰδικάς μου ρέει ἀντιθέτως τὸ καθαρὸν καὶ ὑγιὲς αἷμα ἑνὸς σιδηρουργοῦ. Ἀλλὰ κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην αἰσθάνομαι ἑαυτὸν ἀπείρως εὐγενέστερον τοῦ ἀνθρώπου τούτου, τοῦ ὁποίου τὸ στόμα, ἀπόζον οἰνοπνεύματος καὶ καπνοῦ, ἐξεμεῖ τόσον οἰκτρὰς χυδαιότητας. «Σήμερον ἡ αὐτοκρατορία του ἔχει ἐκλείψει». Ἡ τελευταία λέξις δὲν ἐλέχθη εἰσέτι: Γνωρίζω ὅτι δὲν ὑπάρχει Ἰταλός, ὅστις δὲν θέλει νὰ ζήσῃ ἐκ νέου τὴν ἄνοιξιν τοῦ 1938.

«Ἡ ἀγωνία περισφίγγει τὴν δυστυχῆ Ἰταλικὴν γῆν. Τί δύνανται νὰ ἀντιπροβάλουν εἰς τοῦτο οἱ Ἰταλοί; Ἕνα βραχὺ περίπατον, μὲ τὴν ἄδειαν τῶν Γερμανῶν, εἰς τὰς ἀκτὰς τῆς Ριβιέρας, μίαν φευγαλέαν ἐπίσκεψιν εἰς τὴν Κορσικήν, μίαν αἱματηρὰν πάλην κατὰ τῶν ἡρωϊκῶν πατριωτῶν τῆς Γιουγκοσλαυίας, μίαν θλιβερὰν ἐπίδειξιν ἐν Ἑλλάδι, ἐρείπια εἰς τὴν Γενούην, τὸ Τουρῖνον καὶ τὸ Μιλᾶνον».

Εἰς οὐδένα ἐπιτρέπεται, πολὺ δὲ ὀλιγώτερον, κατὰ συνέπειαν, εἰς τὸν Βρεττανὸν πρωθυπουργόν, νὰ θέσῃ ἐν ἀμφιβόλῳ τὴν ἀνδρείαν καὶ τὸν ἡρωϊσμὸν τῶν Ἰταλῶν στρατιωτῶν. Οἱ Γερμανοὶ σύντροφοί μας πιστοποιοῦν τοῦτο πρῶτοι. Ὅταν ὁ Ἰταλὸς στρατιώτης, κατὰ ξηράν, κατὰ θάλασσαν καὶ εἰς τὸν ἀέρα, ἔχῃ καλὴν διοίκησιν καὶ καλὸν ἐξοπλισμόν, δὲν φοβεῖται τὴν σύγκρισιν διὰ τὸ θάρρος, τὴν ἀντοχὴν καὶ τὴν νοημοσύνην του πρὸς τοὺς καλλιτέρους στρατιώτας τοῦ κόσμου.

«Εἷς ἄνθρωπος καὶ τὸ καθεστώς, ὅπερ οὗτος ἐδημιούργησεν, ἐπέφερον τὰς ἀπροσμετρήτους ταύτας συμφορὰς εἰς τὸν Ἰταλικὸν λαόν, προικισμένον μὲ ἐργατικὴν ἰδιοφυΐαν καὶ εὐτυχῆ ἄλλοτε».

ΜΕΓΑΣ ΠΑΡΕΓΝΩΡΙΣΜΕΝΟΣ

Ὁ ἰταλικὸς λαὸς οὐδέποτε ὑπῆρξεν εὐτυχής. Ὁ Ἰταλικὸς λαὸς εἶνε ὁ μέγας παρεγνωρισμένος. Κανεὶς δὲν τὸν γνωρίζει. Ἔχουν ἀντίληψιν μόνον τὰ ἐπιφανειακὰ καὶ ἐξωτερικὰ χαρακτηριστικά του, ἀλλ' ἡ βαθεῖα καὶ ἐσωτέρα φύσις τοῦ λαοῦ τούτου, ὅστις ἐδοκίμασε τὰς μεγαλειτέρας τραγῳδίας, παραμένει ἠγνοημένη καὶ ἄγνωστος εἰς τὸ κοινὸν αὐτό, τὸ ὁποῖον ἔρχεται εἰς τὴν χώραν μας μὲ τὸν «Μπαίδεκερ» καὶ τὸ ὁποῖον βλέπει μόνον τὰς πλέον ἐξωτερικὰς ὄψεις τῆς ζωῆς μας. Εἶνε λαός, ὅστις οὐδέποτε εἶχεν ἀρκετὸν ἄρτον. Καὶ κάθε φοράν, ὅταν ἐζητήσαμεν νὰ ἐξασφαλίσωμεν ὀλίγην θέσιν ἐν τῷ κόσμῳ, εὕρομεν πάντοτε τὸν δρόμον φραγμένον: Καὶ ὄχι μόνον φραγμένον τὸν δρόμον εἰς τὴν Φασιστικὴν Ἰταλίαν, ἀλλὰ καὶ γενικῶς εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἔστω καὶ ἂν ἦτο αὐτὴ ἡ Ἰταλία τοῦ Ντὶ Ρουντίνι, τοῦ Τζιοβάννι Τζιολίττι ἢ τοῦ Ὀρλάνδο. Δὲν θέλουν τὴν ὕπαρξιν τῆς Ἰταλίας, μιᾶς Ἰταλίας τρεφούσης ὄνειρα μεγαλείου: Θέλουν ἕνα Ἰταλικὸν λαόν, ὁ ὁποῖος θὰ εἶνε εὐάρεστος, διασκεδαστικός, ἐξυπηρετικός. Αὐτὸ εἶνε τὸ ὄνειρον, τὸ ὁποῖον ἐμφωλεύει εἰς τὴν ψυχὴν τῶν Ἀγγλοσαξόνων. Ἐν τέλει ὁ κύριος οὗτος εἶπεν ὅτι μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἐλεύσεως τοῦ Μουσολίνι «οἱ ἀγγλόφωνοι λαοὶ ἔτρεφον ζωηρὰν συμπάθειαν πρὸς τὸν Ἰταλικὸν λαόν». Τοῦτο εἶνε ψεῦδος, ἀναίσχυντον ψεῦδος. Ποῖος εἰσήγαγε πρῶτος εἰς τὴν νομοθεσίαν τὰς φυλετικὰς διακρίσεις; Ἡ ὑπεοδημοκρατικὴ βορειοαμερικανικὴ Συμπολιτεία. Αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι ἔθεσαν τὰς πρώτας διακρίσεις μεταξὺ Εὐρωπαίων καὶ Ἰταλῶν, καὶ ὡς νὰ μὴ ἤρκει τοῦτο, ἀκόμη καὶ μεταξὺ Ἰταλῶν καὶ Ἰταλῶν, μέχρι σημείου ὥστε νὰ ἀποκλεισθοῦν τῆς μεταναστεύσεως καὶ αὐτοὶ οἱ Λιγούριοι, ἡ φυλὴ αὐτή, ἥτις πρὸ χιλίων ἐτῶν εἶχεν ἐκπολιτίσει ὁλόκληρον τὴν Νοτιοδυτικὴν Εὐρώπην. Οὕτω, ἐὰν σήμερον ἀπεβιβάζετο εἰς τὴν Ἀμερικὴν ὁ Κολόμβος, θὰ ἀπεκλείετο καὶ αὐτός, θὰ ἐτίθετο ὑπὸ κάθαρσιν. Καὶ ὁ Τσώρτσιλ καταλήγει: «Ἕως πότε θὰ διαρκοῦν ὅλα αὐτά;». Ἀπαντῶ εἰς αὐτὸν κατὰ τὸν ἐπισημότερον καὶ κατηγορηματικώτερον τρόπον: Ὅλα αὐτὰ θὰ διαρκοῦν μέχρι τῆς νίκης καὶ πέραν αὐτῆς!

Ὁ Ἄγγλος ἱστορικὸς Καρλάϋλ γράφει: «Εἶνε γεγονός, ὅτι πᾶν ὅ,τι πράττει ἡ κυβέρνησίς μας, πᾶν ὅ,τι κάμνομεν καὶ λέγομεν ἡμεῖς, δὲν εἶνε εἰμὴ σύνολον ψευδῶν, ὑποκρισίας καὶ πεπαλαιωμένων τύπων. Οὐδεμία ἀνθρωπίνη φυλή, ἀπὸ τοῦ Ἀδάμ, δὲν ἐκαλύφθη μὲ ῥάκη τόσον ῥυπαρὰ ἐκ τῶν ψευδῶν, ὅσον ἡ ἰδική μας. Ἡμεῖς ὅμως τὰ φοροῦμεν μὲ ὑπερηφάνειαν καὶ ἀλαζονείαν, ὡς ἔνδυμα ἱερατικὸν ἢ ὡς βασιλικὸν μανδύαν. Ὁ Ἄγγλος δὲν πρέπει νὰ λέγῃ ποτὲ τὴν ἀλήθειαν. Αὐτὴ εἶνε ἡ γενικὴ γνώμη. Ἀπὸ 220 ἐτῶν ἡ Ἀγγλία ζῇ μὲ παντοειδῆ ψεύδη, ἀπὸ κεφαλῆς μέχρι ποδῶν καὶ εἶνε βυθισμένη εἰς τὴν πατροπαράδοτον ὑποκρισίαν, ὡς εἰς τὰ κύματα τοῦ ὠκεανοῦ».

ΣΥΛΛΟΓΗ ΥΑΙΝΩΝ

Καὶ ὁ ποιητὴς Βύρων, τὴν 16ην Ἀπριλίου τοῦ 1820, προτοῦ ἀποθάνῃ ἐν Μεσολογγίῳ προσβληθείς, νομίζω, ὑπὸ ἑλονοσίας, ἔγραφεν ἐκ Βενετίας εἰς τὸν φίλον του Μόρρεϋ: «Οἱ Ἄγγλοι εἶνε ἡ ἀθλιεστέρα φυλή, ἥτις ὑπάρχει ὑπὸ τὸν οὐράνιον θόλον. Ὁ Χομπχάουζ ἀνεχώρησε διὰ τὴν Νεάπολιν, θὰ μετέβαινον δὲ καὶ ἐγὼ ἐκεῖ διὰ μίαν ἑβδομάδα, ἂν δὲν εἶχον μάθη, ὅτι διαμένουν ἐκεῖ πολλοὶ Ἄγγλοι. Προτιμῶ νὰ τοὺς βλέπω ἀπὸ κάποιαν ἀπόστασιν καὶ μόνον μία ἔκτακτος ἔκρηξις τοῦ Βεζουβίου θὰ μὲ ἔκαμνε νὰ ὑποφέρω τὴν παρουσίαν των. Ἐκτὸς τῆς κολάσεως, δὲν γνωρίζω κανένα ἄλλον τόπον, ὅπου θὰ ἠμποροῦσα νὰ μείνω μαζί των. Ἐλπίζω ὅτι κανεὶς δὲν θὰ σκεφθῇ ποτὲ νὰ μὲ ὑποχρεώσῃ μίαν ἡμέραν νὰ ἐπιστρέψω εἰς τὴν Ἀγγλίαν. Εἶμαι πεπεισμένος ὅτι τὰ ὀστᾶ μου δὲν θὰ ἀνεπαύοντο ἐν εἰρήνῃ εἰς τὴν ἀγγλικὴν γῆν, ἡ τέφρα μου δὲν θὰ ἠδύνατο ν' ἀναμιχθῇ μὲ τὸ χῶμα τῆς χώρας αὐτῆς. Ἀκόμη δὲ καὶ ἂν θὰ ἔχουν τὴν χυδαιότητα νὰ μεταφέρουν τὸ πτῶμα μου εἰς τὸ ἔδαφος τοῦτο, οἱ σκώληκές του, δὲν θ' ἀκαταφάγουν τὸν νεκρόν μου, ἐὰν δυνηθῶ νὰ τὸ ἀποφύγω».

Μὲ τὸν τρόπον αὐτὸν οἱ Ἄγγλοι, ὅταν εὑρίσκωνται ἐκτὸς τῶν συνόρων τῆς χώρας των, κρίνουν ἑαυτούς. Καὶ πράγματι, ἀρκεῖ νὰ ἀνοίξῃ καὶ νὰ ἀναδιφήσῃ τις τοὺς τόμους τῆς βρεττανικῆς ἱστορίας τῶν τριῶν τελευταίων αἰώνων, διὰ νὰ εὕρῃ μίαν ἐξαιρετικῶς ἄφθονον συλλογὴν ὑαινῶν μὲ ἀνθρωπίνην μορφήν. Ἐὰν ὑπάρχῃ χώρα, εἰς τὴν ὁποίαν ἐμπρέπουν τὰ ἐπίθετα αὐτά, ἐὰν ὑπάρχῃ χώρα, ἥτις διέσπειρεν ὑαίνας εἰς ὅλα τὰ ἄκρα τοῦ κόσμου, διὰ νὰ ροφοῦν τὸ αἷμα γενεῶν ὁλοκλήρων, διὰ νὰ κλέψουν ὅλον τὸν ὑπάρχοντα χρυσόν, ἡ χώρα αὕτη εἶνε ἡ Ἀγγλία. Ἐλησμόνησαν μήπως οἱ Ἰταλοὶ τὴν ἀτιμίαν τοῦ ναυάρχου Ὁρατίου Νέλσων, ὁ ὁποῖος ἐκρέμασεν εἰς τὸν ἱστὸν τῆς «Μινέρβα» τὸν ἐκ Νεαπόλεως ναύαρχον Καρατσιόλο, ἀφοῦ τὸν ἐπρόδωσεν; Ἐλησμόνησαν ὅτι οἱ ἀδελφοὶ Μπαντιέρα ἐτυφεκίσθησαν, ἐπειδὴ ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις, ἥτις ἐλογόκρινε τὰς ἐπιστολὰς τοῦ Ματζίνι, ἀνεκοίνωσεν εἰς τὴν κυβέρνησιν τῶν Βουρβόνων, ὅτι οἱ ἡρωϊκοὶ αὐτοὶ πατριῶται εἶχον ἀποβιβασθῇ εἰς Καλαβρίαν; Ἐλησμόνησαν ὅτι κατὰ τὸ 1859 ἡ Ἀγγλία (διὰ νὰ ὁμιλήσωμεν περὶ τῆς βοηθείας, ἣν ἰσχυρίζεται ὅτι μᾶς παρέσχε κατὰ τοὺς πολέμους τῆς Παλιγγενεσίας!), ἠπείλησε νὰ βομβαρδίσῃ τὴν Γενούην, ἐὰν τὸ Πεδεμόντιον ἐκήρυσσε μετὰ τῆς Γαλλίας τὸν πόλεμον εἰς τὴν Αὐστρίαν;

Κύριοι, δὲν δύναται νὰ κάμῃ τις πόλεμον, χωρὶς νὰ μισῇ τὸν ἐχθρόν του. Δὲν δύναται νὰ κάμῃ πόλεμον, χωρὶς νὰ μισῇ τὸν ἐχθρὸν ἀπὸ πρωΐας μέχρις ἑσπέρας, εἰς πᾶσαν ὥραν τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτός, χωρὶς νὰ διαδίδῃ τὸ μῖσος τοῦτο καὶ νὰ τὸ καταστήσῃ βαθύτερον κτῆμα ὅλων μας. Πρέπει νὰ ἀπαλλαγῶμεν ἅπαξ διὰ παντὸς πάσης ψευδοῦς αἰσθηματικότητος. Ἔχομεν ἐμπρός μας θηρία, βαρβάρους. Ἡ Ρώμη, μολονότι ἦτο ἐπιεικὴς μετὰ τὴν νίκην, ἦτο ἀμείλικτος, ὅταν ἐπρόκειτο περὶ τῆς ὑπάρξεως τοῦ ρωμαϊκοῦ λαοῦ.

Πρέπει λοιπὸν νὰ ἀντιδράσωμεν μὲ τὴν μεγαλυτέραν ἐνεργητικότητα ἐναντίον ὅλων τῶν τάσεων, αἵτινες θὰ ἤθελον νὰ χαλαρώσουν τὸ πνεῦμα μας καὶ νὰ δώσουν διὰ τὸν ἰταλικὸν λαὸν τὴν ἐσφαλμένην εἰκόνα ἑνὸς λαοῦ, ἱκανοῦ νὰ κάμνῃ μόνον πράγματα χαρίεντα. Ἐὰν ὑπάρχῃ λαός, ὅστις ὑπῆρξε τραχύτατος κατὰ τοὺς αἰῶνας τοῦ μεσαίωνος, (δυστυχῶς εἴμεθα τραχύτατοι μεταξύ μας τότε) ὁ λαὸς οὗτος εἶνε ὁ ἰταλικός. Μόνον μετὰ τὴν πτῶσιν τῆς Δημοκρατίας τῆς Φλωρεντίας, τῆς ἐνδόξου δημοκρατίας τῆς Φλωρεντίας (ὑπῆρξεν ὅμως καὶ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην 5η φάλαγξ, διευθυνομένη ὑπὸ τοῦ Μαλατέστα Μπαλιόνι) ἀρχίζει ἡ περίοδος, καθ' ἣν οἱ Ἰταλοί, ἐξαιρέσει τῶν Πεδεμοντίων ἔπαυσαν νὰ εἶνε πολεμοχαρεῖς. Ἔκτοτε, ἐν μέσῳ στίχων, χορῶν καὶ ᾀσμάτων, διεδόθη ἀνὰ τὸν κόσμον ἡ κοινοτοπία περὶ μιᾶς Ἰταλίας, ἥτις δὲν πρέπει νὰ ἀσχολῆται, εἰμὴ μόνον μὲ χρωστῆρας γλυπτικὰ σμίλας καὶ μουσικὰ ὄργανα. Θὰ σᾶς εἴπω κάτι, τὸ ὁποῖον θὰ σᾶς ἐκπλήξῃ: Μίαν παραδοξολογίαν, μίαν αἵρεσιν ἴσως. Θὰ ἐπροτίμων νὰ ἔχωμεν ἐν Ἰταλίᾳ ὀλιγώτερα ἀγάλματα, ὀλιγωτέρους πίνακας εἰς τὰ μουσεῖα, καὶ περισσοτέρας σημαίας ἀποσπασθείσας ἀπὸ τὸν ἐχθρόν. Ὁ σημερινὸς ἰταλικὸς λαὸς εἶνε ἀξιοθαύμαστος εἰς ὅλας τὰς τάξεις του. Ἀπὸ τῆς ἀριστοκρατίας μέχρι τῶν κατωτέρων λαϊκῶν στρωμάτων. Δὲν δύναται νὰ ζητήσῃ τις περισσότερα ἀπὸ τοὺς Ἰταλούς. Δὲν δύναται νὰ ζητῇ ἐκδηλώσεις ἐνθουσιασμοῦ διαρκεῖς. Ὁ ἐνθουσιασμὸς εἶνε λυρικὴ στιγμὴ εἰς τὴν ζωὴν τοῦ ἀτόμου καὶ εἶνε λυρικὴ στιγμή, κατ' ἀνάγκην σπανία εἰς τὴν ζωὴν ἑνὸς ἔθνους. Ἐὰν ἐγνώριζα ἓν ἄτομον ἐνθουσιασμένον ἀπὸ πρωΐας μέχρις ἑσπέρας καὶ εἰς ὅλας τὰς πράξεις του, θὰ ἤρχιζα νὰ ἀμφιβάλλω περὶ τῆς διανοητικῆς του ὑγείας. Ὁ Ἰταλικὸς λαὸς ἐργάζεται, εἶνε πειθαρχικός. Δὲν προέβη ποτὲ εἰς μίαν πρᾶξιν σαμποτάζ. Οὐδέποτε ἐγένετο ἐκδήλωσίς τις ἐναντίον τοῦ πολέμου, ὁσονδήποτε ἀσήμαντος.

Μία γυνὴ μόνον, παρασιωπῶ τὸ ὄνομά της, διότι δὲν ἀξίζει τὸν κόπον νὰ ἀπαγγελθῇ, θὰ ἦτο τοῦτο μεγάλη τιμὴ δι' αὐτὴν (εἶνε ἀληθὲς ὅτι ὑπῆρξε κάποιος, ὁ ὁποῖος κατέστρεψε τὸν Ναὸν τῆς Ἀρτέμιδος ἐν Ἐφέσσῳ, διὰ νὰ διαιωνίσῃ τὸ ὄνομά του εἰς τὴν ἱστορίαν), μία γυνὴ μόνον εἰς τὴν Γενούην ἐκραύγασεν ὅτι ἤθελε τὴν εἰρήνην. Εὑρίσκω ὅτι ἡ ἐπιθυμία αὐτὴ ἦτο καθ' ὅλα νοητὴ καὶ ἀνθρωπίνη. Διεπιστώθη ἀκολούθως ὅτι ἡ γυνὴ αὐτὴ ἐφοροῦσεν εἰς τὰ δάκτυλά της χονδρὰ δακτυλίδια, ὥστε νὰ δύναταί τις νὰ ὑποθέσῃ ὅτι ἀνῆκεν εἰς τὴν κατηγορίαν ἐκείνην τῶν προσώπων, τὰ ὁποῖα κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν «Τσιόμπι» ἐκαλοῦντο ἐν Φλωρεντίᾳ «παχὺς κόσμος».

ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ

Ἀλλ' ὅλαι αἱ Ἰταλίδες γυναῖκες εἶνε ἀξιοθαύμαστοι. Δυνάμεθα νὰ τὸ διακηρύξωμεν, διὰ τὴν πειθαρχίαν των καὶ τὰς ἀστικὰς ἀρετάς των. Ἀποτελοῦν πράγματι τὴν μεγάλην, τὴν ἀνεξάντλητον ζωτικὴν καὶ ἠθικὴν ἐφεδρείαν τοῦ ἔθνους. Ἡ πειθαρχία τοῦ λαοῦ τούτου δὲν δύναται ἀσφαλῶς νὰ ἐπηρεασθῇ ἀπὸ ἐκείνους, τοὺς ὁποίους ὀνομάζομεν «φορεῖς μικροβίων». Εἰς ἓν ἔθνος μὲ 46 ἑκατομμύρια κατοίκων, εὑρίσκει τις ὁλόκληρον κλίμακα ἰδιοσυγκρασιῶν καὶ ἠθικῶν δυνατοτήτων. Ὑπάρχουν ἐπίσης ἄνθρωποι μὲ νευρικὸν σύστημα λεπτόν, περίπλοκον, ἀσθενεῖς καὶ φυσικὰ ἀνήκουν οὗτοι εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν προσώπων τὰ ὁποῖα βλέπουν διαρκῶς τὰ πάντα μαῦρα, τὰ ὁποῖα θέτουν ἐπιδέσμους εἰς τὴν κεφαλήν των, ὄχι μόνον προτοῦ τὴν σπάσουν, ἀλλ' ἀκόμη καὶ προτοῦ ὑπάρξῃ ἔστω καὶ ἡ ἀπωτέρα ἀπειλὴ ὅτι κάποιος θὰ τοὺς τὴν σπάσῃ. Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ κατὰ βάθος εἶνε ἀβλαβεῖς. Πιστεύουν τὰ πάντα καὶ λησμονοῦν τὰ πάντα. Ἔχω ἕνα φάκελλον φέροντα τὸν τίτλον «Ἀποδείξεις τῆς ἀνθρωπίνης βλακείας», ὅπου περισυλλέγονται ὅλαι αἱ φῆμαι, αἵτινες φθάνουσιν εἰς τὰ ὦτα σας καὶ εἰς τὰ ἰδικά μου. Ἐνθυμεῖσθε ἐπὶ παραδείγματι τὴν Ἑβδομάδα τῶν Ἡρώων, ἥτις ἑωρτάσθη πρὸ τῆς συγκομιδῆς; Ἐπὶ μίαν ὁλόκληρον ἑβδομάδα ὁ Ἰταλικὸς λαὸς δὲν ἔπρεπε νὰ τρώγῃ ἄρτον καὶ ἔπρεπε νὰ κάμῃ τὴν θυσίαν αὐτὴν εἰς ἔνδειξιν τιμῆς πρὸς τὸν ἡρωϊσμὸν τῶν στρατιωτῶν του. Εἰς δεδομένην στιγμὴν ἐτέθη εἰς κυκλοφορίαν ἡ φήμη ὅτι ἐπρόκειτο, ὡς ἔλεγον, νὰ φιλοξενηθοῦν διακόσιαι, ἑξακόσιαι χιλιάδες, ἓν ἑκατομμύριον, δύο ἑκατομμύρια Γερμανῶν, προερχομένων ἀπὸ τὰς βομβαρδισθείσας πόλεις (θὰ ἔλεγε σχεδὸν κανεὶς ὅτι οἱ ὅροι ἔχουν ἀντιστραφῆ τώρα). Τέλος, τὴν ἑσπέραν καθ' ἣν ἀπεφάσισα τὴν ἀπόβασιν εἰς Κορσικὴν ἔλαβον ἓν σύνθετον διοικητικὸν μέτρον: Διέταξα τὴν διακοπὴν τῶν τηλεφωνικῶν συγκοινωνιῶν. Μία φήμη ἐτέθη τότε στιγμιαίως ἐν κυκλοφορίᾳ: Ὁ κύριος αὐτὸς ὅστις τὴν στιγμὴν ταύτην ἔχει τὴν τιμὴν νὰ ὁμιλῇ ἐνώπιόν σας εἶχεν ἀποθάνη, ὑπὸ τὴν μάχαιραν ἑνὸς ἀδεξίου χειρούργου (ὁ ὁποῖος ἀσφαλῶς θὰ ἐδήλωνεν ἔπειτα ὅτι ἡ ἐγχείρησις εἶχεν ἐπιτύχῃ πλήρως, ἀλλ' ὁ ἀσθενὴς ἀπέθανεν). Παντοῦ ὁ Ἰταλικὸς λαός, παρὰ τοῦ ὁποίου δὲν πρέπει νὰ ζητῆται ἐκεῖνο ποὺ μᾶς προσφέρει ἤδη αὐθορμήτως, δηλαδὴ τὴν πειθαρχίαν του, τὴν νοημοσύνην του, τὸ πνεῦμα τῆς αὐτοθυσίας, ὁ Ἰταλικὸς λαὸς ἔχει πλήρη συνείδησιν τῆς ἀναγκαιότητος τοῦ πολέμου τούτου. Ὁ πόλεμος οὗτος δὲν εἶνε μόνον ἀναγκαῖος, εἶνε πόλεμος ὃν ὀνομάζω ἱερὸν καὶ τὸν ὁποῖον κατ' οὐδένα τρόπον ἠδυνάμεθα νὰ ἀποφύγωμεν.

ΕΝ ΜΟΝΟΝ ΚΑΘΗΚΟΝ

Ἡ θέσις μας μᾶς ἐπιβάλλει πάντοτε νὰ ἐκλέξωμεν: Ἢ θὰ βαδίσωμεν μὲ τοὺς μέν, ὅταν θέλωμεν νὰ λύσωμεν τὸ πρόβλημα τῶν ἠπειρωτικῶν συνόρων μας, ἢ θὰ βαδίσωμεν μὲ τοὺς δέ, ὅταν θέλωμεν νὰ λύσωμεν τὸ πρόβλημα τῶν θαλασσίων συνόρων μας. Εἷς μέγας λαός, ὡς ὁ ἰταλικός, δὲν δύναται νὰ μένῃ ἀναποφάσιστος. Διὰ τοῦτο μὲ ὑπερηφάνειαν συμμετέχομεν εἰς τὴν γιγαντομαχίαν ταύτην, ἥτις εἶνε προωρισμένη νὰ μεταμορφώσῃ τὸν κόσμον γεωγραφικῶς, πολιτικῶς καὶ πνευματικῶς. Δὲν ἀρέσκομαι νὰ κάμνω προβλέψεις διὰ τὸ μέλλον. Γενικῶς, τὸ νὰ ὁμιλῇ τις περὶ σκοπῶν τῆς εἰρήνης, εἶνε ὡς νὰ ὁμιλῇ ἐπὶ ματαίῳ. Ἀφίνομεν τὰς ἀσκήσεις αὐτὰς εἰς τοὺς ἐχθρούς μας. Δυνάμεθα μόνον νὰ παρατηρήσωμεν, ὅτι κάμνουν οἰκονομίαν εἰς τοὺς «ὅρους», ἀφοῦ ἠλάττωσαν τούτους ἀπὸ 14 εἰς 4. Εἶνε κάτι καὶ αὐτό. Ἀλλ' ἡ πεῖρα τῆς προηγουμένης φορᾶς πρέπει νὰ μᾶς καταστήσῃ προσεκτικούς. Δὲν πιστεύω νὰ ὑπάρχουν πολλοὶ ἐξ ἡμῶν, οἵτινες δὲν μετέβησαν ἵνα ἴδουν τὸν Οὐΐλσων, ὅταν ἦλθεν εἰς τὴν Εὐρώπην. Ἐφαίνετο ὡς Μεσσίας. Τὸν ἐκάμαμεν μάλιστα δημότην τῆς Ρώμης. Ἀκολούθως, ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Ἀμερικήν. Δὲν ἠθέλησε νὰ προσχωρήσῃ εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν, ἣν εἶχεν ἱδρύσει. Δὲν ἠθέλησε νὰ ἱερουργήσῃ εἰς τὸν Ναόν, ὃν εἶχεν ἀνεγείρῃ καὶ αὐτὸ ὑπῆρξεν ἴσως ἡ εὐφυεστέρα πρᾶξις τῆς ζωῆς του. Τέλος, μίαν ἡμέραν ὁ κόσμος ἔμαθεν ὅτι εἶχεν ἐγκλεισθῇ εἰς νευρολογικὴν κλινικήν, πουριτανικὴν ὀνομασίαν, διὰ νὰ μὴ εἴπουν, ὅπως λέγομεν ἡμεῖς οἱ χυδαῖοι: φρενοκομεῖον. Εἰς τὸν πόλεμον τοῦτον, ὅστις προσέλαβεν ἀπέραντον ἔκτασιν, οἱ ἐδαφικοὶ καὶ πολιτικοῦ χαρακτῆρος σκοποὶ ἔχασαν κάπως τὴν σημασίαν των. Διακυβεύονται αἰώνιαι ἀξίαι. Πρόκειται σήμερον περὶ ζωῆς ἢ θανάτου, διαδραματίζεται ὄντως σήμερον ἡ τρομερὰ πάλη μεταξὺ δύο κόσμων. Οὐδέποτε ἄλλοτε εἶδεν ἡ ἱστορία παρόμοιον θέαμα. Θέαμα, τοῦ ὁποίου ἡμεῖς εἴμεθα οἱ μεγάλοι πρωταγωνισταί. Τὸ καθῆκον μας εἶνε τώρα ἓν μόνον: Νὰ πολεμήσωμεν! Νὰ πολεμήσωμεν εἰς τὸ πλευρὸν τῶν συμμάχων μας, νὰ πολεμήσωμεν εἰς τὸ πλευρὸν τῆς Γερμανίας. Τὸ συντροφικὸν αἴσθημα, ὅπερ μᾶς ἑνώνει μὲ τοὺς Γερμανούς, καθίσταται ὁσημέραι βαθύτερον, γίνεται ἓν εἶδος κοινῆς ζωῆς. Εἴμεθα ἀρκετὰ ὅμοιοι καὶ ἀρκετὰ ἀνόμοιοι, ὥστε νὰ εὕρωμεν τὴν ἀμοιβαίαν κατανόησιν καὶ ἐκτίμησιν, διὰ νὰ συνενώσωμεν ὅλας τὰς δυνάμεις μας, ἀφοῦ καὶ ὁ ἀγών μας εἶνε εἷς. Δὲν δυνάμεθα πλέον νὰ κάμνωμεν διακρίσεις. Δὲν κάμνουν τοιαύτας οἱ ἐχθροί μας. Θέλουν νὰ καταστρέψουν τὸν Φασισμόν, καὶ μὲ τὸ ὄνομα τοῦτο ἐννοοῦν τὸν Ἐθνικοσοσιαλισμόν, τὸν ἰδικόν μας Φασισμόν, τὸν Φαλαγγισμόν, ὅλα τὰ κράτη καὶ ὅλους τοὺς λαοὺς οἵτινες ἀπελυτρώθησαν ἀπὸ τὴν ἰδεολογίαν τῶν «ἀθανάτων ἀρχῶν».

ΣΚΟΠΟΙ ΤΩΝ ΒΡΕΤΤΑΝΩΝ

Οὐδεὶς τρέφει πλέον αὐταπάτας περὶ τοῦ ποία θὰ ἦτο ἡ «Πὰξ Μπριτάνικα», ἥτις θὰ ἦτο μία συνθήκη τῶν Βερσαλλιῶν, ἑκατονταπλασιασμένη. Οἱ Βρεττανοὶ διεξάγουν τὸν πόλεμον τοῦτον δι' ἕνα μόνον σκοπόν: Θέλουν νὰ ρίψουν τὸν κόσμον ὁλόκληρον εἰς τὴν κατάστασιν, εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκονται σήμερον αἱ Ἰνδίαι. Θέλουν νὰ ἐργάζεται ὁλόκληρος ἡ ἀνθρωπότης διὰ νὰ δώσῃ ἕνα αἰῶνα ἡσυχίας εἰς τοὺς Ἀγγλοσάξονας. Θέλουν ἕνα κόσμον δούλων διὰ νὰ ἐξασφαλίσουν εἰς τὸν ἀγγλικὸν λαὸν τὰς πέντε ἡμερησίας πέψεις του.

Σύντροφοι, πρέπει νὰ πολεμήσωμεν διὰ τοὺς ζῶντας, νὰ πολεμήσωμεν διὰ τὸ μέλλον, ἀλλὰ πρέπει νὰ πολεμήσωμεν καὶ διὰ τοὺς νεκρούς. Νὰ πολεμήσωμεν διὰ νὰ μὴ ἀποβῇ ματαία ἡ θυσία τῶν νεκρῶν μας, ἐκείνων οἵτινες ἔπεσαν κατὰ τὸν πόλεμον τῆς Ἱσπανίας, κατὰ τὸν παρόντα πόλεμον. 34.000 Φασιστῶν ἐξ ὧν 1.500 ἡγέται. Αὐτοὶ οἱ νεκροί μας μᾶς καλοῦν μὲ φωνὴν ἐπιτακτικὴν νὰ πολεμήσωμεν μέχρι τῆς νίκης. Ὑπακούομεν!

Ὁ λόγος τοῦ Ντοῦτσε ἐχαιρετίσθη δι' ἐνθουσιωδῶν καὶ παρατεταμένων ἐπευφημιῶν τῆς συνελεύσεως.

ΨΗΦΙΣΜΑ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΡΩΜΗ, 3 Δεκεμβρίου. (Πρ. Στέφανι). — Μετὰ τὸν λόγον τοῦ Ντοῦτσε, ἡ Βουλὴ τῶν Φάσιο καὶ Συντεχνιῶν ἐνέκρινε διὰ βοῆς τὸ ἀκόλουθον ψήφισμα:

«Ἡ Βουλὴ τῶν Φάσιο καὶ Συντεχνιῶν, ἀκούσασα τοὺς ὑψηλοὺς καὶ σταθεροὺς λόγους τοῦ Ντοῦτσε, εἰς ἀπάντησιν τῶν ἀναισχύντων ψευδῶν καὶ ἀπειλῶν τοῦ ἐχθροῦ, στρέφει τὴν σκέψιν της μεθ' ὑπερηφανείας καὶ εὐγνωμοσύνης πρὸς τοὺς ἥρωας, τοὺς πεσόντας εἰς ὅλα τὰ πολεμικὰ μέτωπα διὰ τὴν ὑπεράσπισιν καὶ τὸ μεγαλεῖον τῆς πατρίδος.

Χαιρετίζει τοὺς γενναίους στρατιώτας τῆς Ἰταλίας, τὰς ἐνδόξους πόλεις καὶ τοὺς ἀδαμάστους πληθυσμούς, οἵτινες κατέστησαν στόχοι τῆς φονικῆς καὶ καταστρεπτικῆς βίας τοῦ ἐχθροῦ. Διακηρύσσει τὴν σταθερὰν θέλησιν τοῦ Ἰταλικοῦ λαοῦ, ὅπως ἀντιστῇ καὶ πολεμήσῃ μὲ τὴν ἀκλόνητον βεβαιότητα περὶ τῆς νίκης».

Ὁ ἀγὼν εἰς τὴν Ρωσσίαν

Βαρεῖαι ἀπώλειαι τῶν ἐρυθρῶν εἰς νέας ἀτυχεῖς των ἀποπείρας

ΓΕΝΕΥΗ, 3 Δεκεμβρίου. (Ἡμ. Γερμ. Πρ.). — Αἱ ἐκ Μόσχας ἀγγλικαὶ πληροφορίαι τονίζουν τὴν 2αν Δεκεμβρίου τὰς ἄνευ προηγουμένου σφοδρὰς μάχας, αἱ ὁποῖαι διεξάγονται νοτιοδυτικῶς τῆς λίμνης Ἴλμεν. Οἱ Μπολσεβίκοι προσκρούουν ἐνταῦθα ἐπὶ ὠχυρωμένης ζώνης, κατασκευασθείσης μὲ ὅλα τὰ μέσα τῆς τεχνικῆς, τῆς ὁποίας ἡ ἄμυνα δύναται νὰ ἐξασφαλισθῇ δι' ἀσθενῶν δυνάμεων. Ἑκατοντάδες ὀχυρῶν ἐκ σιδηροπαγοῦς σκυροκονιάματος, τοποθεσίαι πυροβολικοῦ καὶ βάσεις πολυβόλων, ἀποτελοῦν ἐν τῇ περιοχῇ ταύτῃ μίαν ὠχυρωμένην θέσιν γιγάντων, τῆς ὁποίας ἡ ἅλωσις ἐπιβάλλει εἰς τὸν ἐπιτιθέμενον προσπαθείας ἄνευ προηγουμένου.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 3 Δεκεμβρίου. (Ἀθ. Πρ.). — Τὸ ἡμιεπίσημον γερμανικὸν πρακτορεῖον πληροφορεῖται ὅτι, εἰς τὴν μεταξὺ Βόλγα καὶ Ντὸν περιοχήν, οἱ Μπολσεβίκοι ἐνήργησαν τὴν 30ὴν Νοεμβρίου νέας ἐπιθέσεις μὲ ἰσχυρὰς δυνάμεις πεζικοῦ καὶ ἁρμάτων μάχης. Εἰς ὅλους τοὺς τομεῖς ἀπωθήθησαν μὲ μεγάλας ἀπωλείας. Κατὰ τὰς μάχας ταύτας οἱ Γερμανοὶ Γρεναδιέροι συνέτριψαν προωθούμενον ἐχθρικὸν τάγμα, ἀποτελούμενον ἐξ ἐθελοντῶν. Εἰς πολλὰς θέσεις ὁ ἐχθρός, δι' ἀντεπιθέσεων, ἀπωθήθη πρὸς τὰ ὀπίσω. Εἰς τὴν μεγάλην καμπὴν τοῦ Ντόν, γερμανικὸν ἀπόσπασμα, ἐνεργῆσαν ἐπιτυχεῖς ἀντεπιθέσεις, ἐκυρίευσε δέκα ὀκτὼ πυροβόλα. Ἰσχυροὶ σχηματισμοὶ μαχητικῶν ἀεροπλάνων παρέσχον εἰς τὰς διεξαγούσας σφοδρὰς ἀμυντικὰς μάχας μονάδας τοῦ κατὰ ξηρὰν στρατοῦ ἀποτελεσματικὴν ἀνακούφισιν καὶ ὑπεστήριξαν ἐπιτυχῶς γερμανικὰς ἐπιθετικὰς ἐπιχειρήσεις.

Σχηματισμοὶ γερμανικῶν καταδιωκτικῶν ἀεροπλάνων μετέσχον εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς καταστροφῆς πεντήκοντα ἐννέα μπολσεβικικῶν ἀεροπλάνων, ἐκ τῶν ὁποίων κατέρριψαν τεσσαράκοντα τρία. Ἄλλα ὀκτὼ ἐχθρικὰ ἀεροπλάνα κατερρίφθησαν ὑπὸ τοῦ ἀντιαεροπορικοῦ πυρός.

Αἱ γερμανικαὶ ἐπιτυχίαι εἰς ὅλα τὰ πολεμικὰ μέτωπα

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 3 Δεκεμβρίου. (Ἀθ. Πρ.). — Τὸ Ἡμιεπίσημον Γερμανικὸν Πρακτορεῖον πληροφορεῖται τὰ ἀκόλουθα συμπληρωματικὰ τοῦ ἀνακοινωθέντος τοῦ Γενικοῦ Ἀρχηγείου τῶν Ἐνόπλων Γερμανικῶν Δυνάμεων τῆς χθές, 2ας Δεκεμβρίου.:

«Εἰς τὰ βορειοαφρικανικὰ θέατρα τοῦ πολέμου συνεχίσθη ἡ ἰσχυρὰ συμμετοχὴ τῆς γερμανικῆς καὶ ἰταλικῆς ἀεροπορίας.

Εἰς τὴν Τυνησίαν ἡ ὁλονὲν αὐξανομένη μαχητικὴ ἰσχὺς τῶν στρατευμάτων τοῦ Ἄξονος ἀπεδείχθη εἰς ἐπιτυχεῖς ἐπιθετικὰς ἐπιχειρήσεις, καθ' ἃς τὰ βρεττανικὰ καὶ βορειοαφρικανικὰ στρατεύματα ἀπωθήθησαν, πολλοὶ αἰχμάλωτοι συνελήφθησαν καὶ πολλαὶ κατωκημέναι περιοχαὶ κατελήφθησαν.

Εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέτωπον ἐματαιώθησαν νέαι ἐπιθέσεις τῶν μπολσεβίκων ἐν τῇ περιοχῇ βορειοανατολικῶς τοῦ Τουάψε καὶ εἰς τὸν τομέα τοῦ Τερέκ. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς προωθήσεως γερμανικῶν τεθωρακισμένων μονάδων βορείως τοῦ Τερέκ, οἱ Μπολσεβίκοι ἀπωθήθησαν μὲ μεγάλας αἱματηρὰς ἀπωλείας καὶ ἐγκατέλειψαν εἰς τὰς χεῖρας τῶν Γερμανῶν τετρακοσίους αἰχμαλώτους.

Μεταξὺ τοῦ Ντὸν καὶ τοῦ Βόλγα καὶ εἰς τὴν μεγάλην καμπὴν τοῦ Ντὸν οἱ Μπολσεβίκοι ἀπεκρούσθησαν ἐνμέρει εἰς πεισματώδεις μάχας. Εἴς τινα σημεῖα τὰ γερμανικὰ στρατεύματα ἐνήργησαν ἀντεπιθέσεις, ἀπώθησαν τὸν ἐχθρὸν πρὸς τὰ ὀπίσω καὶ ἐβελτίωσαν τὰς ἰδίας αὐτῶν θέσεις.

Ἡ ἐξέλιξις τῶν τελευταίων μαχῶν εἰς τὸ ἀνατολικὸν μέτωπον ἐπιβεβαιοῖ ἐκ νέου τὴν πραγματικότητα τοῦ γερμανικοῦ στρατιωτικοῦ ἀνακοινωθέντος. Τὰ ἔκτακτα ἀνακοινωθέντα τῆς Μόσχας τῶν τελευταίων ἡμερῶν, ἀπαριθμοῦντα τελείως φαντασιώδεις γερμανικὰς γιγαντιαίας ἀπωλείας καὶ κατονομάζοντα κυριευθέντα δῆθεν ὑπὸ τῶν μπολσεβικικῶν στρατευμάτων χωρία, τὰ ὁποῖα εἰς οὐδένα χάρτην εἶνε δυνατὸν νὰ εὑρεθοῦν, ἀναφέρουν περὶ νικηφόρου προόδου τῆς σοβιετικῆς ἐπιθέσεως. Ἤδη, αἰφνιδίως, οἱ ἐπίσημοι κύκλοι τῆς Μόσχας ὁμολογοῦν ἰσχυρὰς γερμανικὰς ἀντεπιθέσεις, ὁμιλοῦν ρητῶς περὶ ἀμυντικῶν θέσεων, εἰς τὰς ὁποίας ὁ Τιμοσένκο εἴς τινας τομεῖς ἐγκαθίσταται, καὶ ἀναγκάζονται νὰ ἀναγνωρίσουν τὴν ἀποτελεσματικότητα τῆς γερμανικῆς τακτικῆς τῶν, ὡς καλοῦνται «θέσεων ἐχίνου». Ἡ μεγάλη ἀπογοήτευσις τοῦ συνόλου τῆς ἐχθρικῆς Ὑπηρεσίας Πληροφοριῶν διὰ τὴν μὴ ἐπιτυχίαν τῶν μεγάλων μπολσεβικικῶν ἐπιθετικῶν σκοπῶν ἀντικατοπτρίζεται πλήρως ὑπὸ ἀντιφάσεων καὶ ἀναληθῶν διϊσχυρισμῶν. Ἀφοῦ πρὸ πολλοῦ ἀνηγγέλθη ὑπὸ τῆς Μόσχας ὅτι ἀνακατελήφθη τὸ Στάλινγκραντ, ἡ Μόσχα μεταδίδει περὶ νέων γερμανικῶν ἐπιθέσεων εἰς τὴν συνοικίαν τῶν ἐργοστασίων, ἀφοῦ πρὸ ἡμερῶν ἤδη ἀνηγγέλθη ὅτι τὸ Ρζὲφ ἀπεκόπη ἀπὸ ὅλας τὰς συγκοινωνίας του, ἀνακοινοῦνται σφοδραὶ ὁδομαχίαι. Ἐν τῇ πραγματικότητι τὸ Ρζὲφ νῦν, ὅπως καὶ προηγουμένως, εὑρίσκεται εἰς γερμανικὰς χεῖρας. Ἂν εἷς ἀγγλικὸς ραδιοφωνικὸς σταθμὸς ἐξηγεῖ τὴν ἰσχυρὰν γερμανικὴν ἀντίστασιν μὲ διϊσχυρισμοὺς περὶ εἰδικῶν σχηματισμῶν, οἱ ὁποῖοι βάλλουν ἐναντίον δῆθεν ὑποχωρουσῶν γερμανικῶν μονάδων, τοῦτο ἀποτελεῖ ἐπὶ πλέον μετάφρασιν τῆς διαταγῆς τοῦ Στάλιν τῆς 28ης Ἰουλίου 1942. Ἐν αὐτῇ ἀναφέρεται ἐπὶ λέξει: «Ἐν τῷ πλαισίῳ τοῦ στρατοῦ θὰ καταρτισθῶσι καλῶς ἐξωπλισμέναι μονάδες, αἱ ὁποῖαι θὰ τοποθετοῦνται ἀμέσως ὄπισθεν τῶν μὴ ἐμπνεουσῶν ἐμπιστοσύνην μεραρχιῶν καὶ τῶν ὁποίων ἔργον θὰ εἶνε, ἐν περιπτώσει μὴ διαταχθείσης ὑποχωρήσεως, νὰ πυροβολοῦν ἐναντίον τῶν φυγάδων».

Σφοδραὶ ἐπιδρομαὶ τῆς ἀεροπορίας τοῦ Ἄξονος κατὰ βάσεων τῆς Βορ. Ἀφρικῆς

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 3 Δεκεμβρίου. (Ἀθ. Πρ.). — Τὸ ἡμιεπίσημον γερμανικὸν πρακτορεῖον πληροφορεῖται ὅτι γερμανικὰ μαχητικὰ ἀεροπλάνα ἐνήργησαν ἐπιθέσεις τὴν 1ην Δεκεμβρίου ἐν Ἀλγερίᾳ ἐναντίον τοῦ ἀεροδρομίου τῆς Μπόν. Αἱ βόμβαι των ἔπληξαν δεξαμενὴν πετρελαίου βορείως τοῦ σιδηροδρομικοῦ σταθμοῦ, ὡς ἐκ τούτου δὲ προεκλήθη μεγάλη πυρκαϊά. Ἐκτὸς τούτου ἀπεσπάσθησαν εἰς πολλὰ σημεῖα αἱ σιδηροτροχιαὶ καὶ κατεστράφη ὁ σιδηροδρομικὸς σταθμός.

ΑΜΣΤΕΡΝΤΑΜ, 3 Δεκεμβρίου. (Ἡμ. Γερμ. Πρ.). — Καθ' ἃ μεταδίδει ἡ Βρεττανικὴ Ὑπηρεσία Πληροφοριῶν, ὁ Κόρντελ Χάλλ ἐδήλωσεν, εἰς συνέντευξίν του μετ' ἀντιπροσώπων τοῦ τύπου, ὅτι αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι εἶνε τόσον πολὺ ἀπησχολημέναι ἐν τῇ Βορείῳ Ἀφρικῇ μὲ τὸν ἀγῶνα ἐναντίον τῶν Δυνάμεων τοῦ Ἄξονος, ὥστε νὰ μὴ δύνανται νὰ ἀσχοληθοῦν εἰς μέγαν βαθμὸν μὲ τὴν πληροφορίαν τοῦ ραδιοφωνικοῦ σταθμοῦ τοῦ Μαρόκου, καθ' ἣν ὁ Νταρλὰν ἀντεποιήθη τὴν ἐξουσίαν ὡς ἀρχηγὸς τοῦ κράτους ἐν τῇ περιοχῇ ταύτῃ.

Ἡ νέα κυβέρνησις ὑπὸ τὸν κ. Κ. Λογοθετόπουλον

Οἱ ὁρκισθέντες χθὲς ὑπουργοί

Ὁ Στρατηγὸς κ. Γ. Τσολάκογλου ἐπὶ τῇ ἀποχωρήσει ἐκ τῶν καθηκόντων του ὡς Προέδρου τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἀπηύθυνε πρὸς αὐτὴν τὴν κάτωθι ἐπιστολὴν ὑπὸ ἡμερομηνίαν 1ης Δεκεμβρίου ἐ. ἔ.

Πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν

Οἱ λόγοι ὑγείας, οἱ ὁποῖοι μὲ ἠνάγκασαν νὰ ἀπομακρυνθῶ τῆς Κυβερνήσεως παραμένουν εἰσέτι. Ἐν τῷ ὑψίστῳ συμφέροντι τῆς χώρας αἰσθάνομαι τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἀποχωρήσω ὁριστικῶς τῆς Ἀρχῆς.

Εἶμαι βέβαιος, ὅτι ἡ Κυβέρνησις θὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ προγράμματος τὸ ὁποῖον καθώρισα ἐν τῷ διαγγέλματί μου, ὅπερ ἀπηύθυνα πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαὸν τὴν 29ην Ἀπριλίου 1941 καὶ τὸ ὁποῖον πάντοτε ἠκολούθησα μέχρι σήμερον ἐν πλήρει συνεργασίᾳ μετὰ τῶν Ἀρχῶν Κατοχῆς.

Ὡς διάδοχόν μου καὶ Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως καθορίζω τὸν νῦν Ἀντιπρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως καθηγητὴν κ. Κων. Λογοθετόπουλον.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως
Γ. ΤΣΟΛΑΚΟΓΛΟΥ

Μετὰ τὴν ἀνωτέρω ἐπιστολὴν καὶ τὴν ὁριστικὴν ἀποχώρησιν διὰ λόγους ὑγείας, τοῦ Στρατηγοῦ Τσολάκογλου ἐκ τῆς Προεδρείας τῆς Κυβερνήσεως, ὁ μέχρι τοῦδε Ἀντιπρόεδρος αὐτῆς καθηγητὴς κ. Κωνσταντῖνος Λογοθετόπουλος εἰς τὸν ὁποῖον εἶχον ἀνατεθῇ προσωρινῶς καθήκοντα Προέδρου κατήρτισε τὴν νέαν Κυβέρνησιν, ἡ ὁποία καὶ ὡρκίσθη τὴν 4ην ἀπογευματινὴν τῆς χθὲς ὑπὸ τοῦ Ἐπισκόπου Σταυρουπόλεως κ. Ἀγαθονίκου.

Ἡ σύνθεσις τῆς νέας Κυβερνήσεως ἔχει ὡς ἑξῆς:

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΛΟΓΟΘΕΤΟΠΟΥΛΟΣ Πρόεδρος τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Προνοίας, προσωρινῶς δὲ καὶ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας.
ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΓΚΟΤΖΑΜΑΝΗΣ, Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν καὶ προσωρινῶς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.
ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΜΟΥΤΟΥΣΗΣ Ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας καὶ Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας.
ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΤΑΒΟΥΛΑΡΗΣ Ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν.
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΡΚΟΥ Ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης.
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΠΑΚΟΣ Ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης.
ΕΚΤΩΡ ΤΣΙΡΟΝΙΚΟΣ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας καὶ προσωρινῶς τοῦ Ἐπισιτισμοῦ.
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΛΥΒΑΣ Ὑφυπουργὸς τῆς Ἐργασίας.
ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΤΣΙΡΙΓΩΤΗΣ Ὑφυπουργὸς παρὰ τῷ Προέδρῳ τῆς Κυβερνήσεως.

Διὰ νομοθετικοῦ διατάγματος δημοσιευθέντος εἰς τὴν «Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως» τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἐργασίας μετατρέπεται καὶ πάλιν εἰς ὑφυπουργεῖον λειτουργοῦν ὡς ἄλλοτε.

ΠΑΡΑΔΙΔΟΝΤΑΙ ΟΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ ΕΙΣ ΤΑΣ ΦΙΛΙΠΠΙΝΑΣ

ΤΟΚΙΟ, 3 Δεκεμβρίου. (Ἡμ. Γερμ. Πρ.). — Κατ' ἀνακοίνωσιν τῆς ἰαπωνικῆς ὑπηρεσίας πληροφοριῶν, συνεπείᾳ τῆς ἀποκαταστάσεως τῆς εἰρήνης καὶ τῆς τάξεως εἰς τὰς Φιλιππίνας νήσους, ἀνακοινωθείσης χθές, 2αν Δεκεμβρίου, ὑπὸ τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Γενικοῦ Στρατηγείου, καθὼς καὶ συνεπείᾳ τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν ἐπαρχιακῶν Ὀργανώσεων, ἐξητμίσθησαν αἱ τελευταῖαι ἐλπίδες τῶν εἰσέτι εἰς ἀπομεμακρυσμένας περιοχὰς εὑρισκομένων ὑπολειμμάτων ἀμερικανοφιλιππινικῶν στρατευμάτων, περὶ παροχῆς εἰς αὐτὰ βοηθείας ἐκ μέρους τῶν Ἀμερικανῶν. Ὁ ἀριθμὸς τῶν παραδιδομένων στρατιωτῶν αὐξάνεται συνεχῶς. Οἱ ταραχοποιοὶ οὗτοι ἐξηφανίσθησαν τελείως ἐκ τῆς νήσου Λουζόν. Κατὰ τὰς αὐτὰς πληροφορίας, μεταξὺ τῆς 1ης καὶ τῆς 10ης Νοεμβρίου, παρεδόθησαν δύο χιλιάδες ἄνδρες ἐκ τῶν ἐν τῇ κεντρικῇ Λουζὸν ὑπολειμμάτων τούτων, ἑκατὸν ἄνδρες ἐκ τῶν περίχωρα τῆς Λουζὸν καὶ πεντακόσιοι ἄλλοι εἰς τὴν ἐπαρχίαν Μπικόλ. Μόνον μεμονωμέναι ὁμάδες τῶν ὑπολειμμάτων τούτων τῶν ἐχθρικῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων συνεχίζουν εἰσέτι τὴν δρᾶσιν των. Κατακρεουργοῦν Ἱσπανοὺς ἱερεῖς καὶ ἀθώους ἰθαγενεῖς καὶ ἐξωθοῦν ἀνυπότακτα στοιχεῖα εἰς ἀντίστασιν.

ΠΕΡΙΟΡΙΖΕΤΑΙ Ο ΙΡΑΚΙΝΟΣ ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ

ΒΙΣΥ, 3 Δεκεμβρίου (Ἡμιεπ. Γερμ. Πρακτ.)— Ὁ Γαλλικὸς Κρατικὸς Ραδιοφωνικὸς Σταθμὸς μετέδωκε τὴν πληροφορίαν ἐκ Βαγδάτης, καθ' ἣν αἱ βρεττανικαὶ Ἀρχαὶ διέταξαν τὸν πλήρη ἀποκλεισμὸν τοῦ Ἰρακινοῦ πληθυσμοῦ ἐν τῇ περιοχῇ τῶν πετρελαιοπηγῶν.

Ο ΕΡΑΝΟΣ ΤΟΥ ΕΡ. ΣΤΑΥΡΟΥ

Πληροφορούμεθα ὅτι διὰ τὸν συνεχιζόμενον τακτικὸν ἐτήσιον ἔρανον τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ κατηρτίσθη εἰδικὴ πρὸς τοῦτο ἐπιτροπὴ ἐκ τῶν συμβούλων αὐτοῦ κ. κ. Εὐαγγ. Παπαστράτου, Μιχ. Εὐλαμπίου καὶ Μιλ. Πουρρῆ.

ΓΚΡΕΚΑ

Ἡ Βασίλισσα τῆς πάστρας
ΛΑΒΕΞ
● ΕΥΚΟΛΗ ΜΠΟΥΓΑΔΑ
● ΧΙΟΝΑΤΑ ΑΣΠΡΟΡΡΟΥΧΑ
● ΠΛΥΣΙΜΟ ΜΕΤΑΞΩΤΩΝ
● ΚΑΘΑΡΗ ΚΟΥΖΙΝΑ
● ΓΥΑΛΙΣΜΕΝΑ ΣΚΕΥΗ

Ζητήσατέ το ἀπό:
ΕΔΟΥΑΡΔΟΥ ΛΩ 2 — Φαρμακεῖον ΣΑΝΔΡΗ Ὑμηττοῦ καὶ Χρεμωνίδου, Παγκράτι — Κατάστημα ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Πατησίων 172 — Ἀφοὶ ΣΥΜΕΩΝΙΔΟΥ, ὁδὸς Δήμητρος, Καλλιθέα — καὶ ἀπὸ ΤΑ ΚΑΛΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΠΡΟΪΟΝ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ
Ἀφοὶ Β. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΙ
Κανάρη 20 - Τηλέφ. 25-536

ΙΔΡΥΜΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

Ἡ ἐπιτροπὴ συσσιτίου Ι.Κ.Α. εἰδοποιεῖ τοὺς ἐνδιαφερομένους, ὅτι δέχεται προσφορὰς δι' ἀγορὰν παντὸς εἴδους τροφίμων.

Πληροφορίαι παρὰ τῇ Γεν. Διευθύνσει Ι.Κ.Α. (Σταδίου 22 — 4ος ὄροφος—Γραφεῖον 43).

Η ΚΟΣΜΙΚΗ ΤΑΒΕΡΝΑ
«ΡΕΓΓΙΝΑ»
Ἡ Σεπτεμβρίου 60 διακόψασα τὰς ἐργασίας της λόγῳ γενικῆς ἀνακαινίσεως τῆς αἰθούσης ἐπιφυλάσσεται νὰ παρουσιάσῃ ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν ἐκπλήξεις.

ΚΑΡΜΠΟΝ
στὴν Ἔκθεσιν Γραφὸ Σανταρόζα ἀριθ. 4

ΕΠΙΣΚΕΥΑΙ ΓΡΑΦΟΜΗΧΑΝΩΝ
στὴν Ἔκθεσιν Γραφὸ Σανταρόζα ἀριθ. 4

Θεάματα

ΘΕΑΤΡΑ

ΑΛΑΜΠΡΑ: «Καρδιοκλέφτης». ΑΛΙΚΗΣ (Κ. Μουσούρης): «Ἐκείνη τὴ νύχτα...». ΑΠΟΛΛΩΝ: «Χρυσάνθεμα» — «Γλυκειὰ Νανά». ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΥ (Μιράντα): «Τὸ αἴνιγμα τῆς Μπεάτεις». ΒΡΕΤΤΑΝΙΑ (Ἀνδρεάδη): «Ἡ τρίτη πράξη». ΕΘΝΙΚΟΝ: «Ἡ εὔθυμη χήρα». ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ: «Ἄντρας, Γυναῖκα, Διάβολος». ΚΥΒΕΛΗΣ (Θέατρον Ἀθηνῶν): «Τὸ δίλημμα τοῦ γιατροῦ». ΜΟΝΤΙΑΛ (Ἀργυρόπουλος): «Οἱ γυναῖκες εἶνε ψεῦτρες». ΟΛΥΜΠΙΑ: «Μποέμ»-«Εὔα». ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ: «Ἀθηναϊκὰ μοτίβα». ΠΑΝΘΕΟΝ: Ρεβὺ - Βαριετέ.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΙ

ΑΣΤΥ: «Στὶς 5.40' μ.μ.». Ἐπίκαιρα 10 π.μ. ΕΣΠΕΡΟΣ: «Κρυφὸς ἔρως». ΙΝΤΕΑΛ: «Ὁ πύργος τῆς Φλωρεντίας». ΙΡΙΣ: «Κόρα Τέρυ». ΚΡΟΝΟΣ: «Ἐπὶ τὰ ἴχνη τῆς σπείρας». ΚΟΣΜΟΠΟΛΙΤ: «Ἐρωτικὰ γυμνάσια». ΟΡΦΕΥΣ: «Ἀπηγορευμένη ἀγάπη». ΠΑΛΛΑΣ: «Κατηγορῶ». ΡΕΞ: «Ἀπηγορευμένη ἀγάπη». ΣΙΝΕΑΚ: Ἐπίκαιρα κλπ. ἀπὸ 8.30' π.μ. ΤΙΤΑΝΙΑ «Ἡ σκλάβα τοῦ Σεΐχη».

ΣΥΝΟΙΚΙΑΚΟΙ

ΑΡΗΣ: «Ἡ βασίλισσα τῆς Ναβάρρας». ΑΤΘΙΣ: «Ἡ πολιορκία τοῦ Ἀλκαζάρ», ἐπίκαιρα. ΓΡΑΝΑΔΑ: «Ὁ πειρασμός». ΔΕΛΦΟΙ: «Ἡ μασκωτίτσα τῶν ναυτῶν». ΕΤΟΥΑΛ: «Μανὸν Λεσκώ». ΘΗΣΕΥΣ: «Ἡ ὑπόθεσις Στύξ». ΚΡΥΣΤΑΛ: «Κύτταξέ με στὰ μάτια». ΜΟΝ ΣΙΝΕ: «Τὸ τέλος τοῦ γκάγκστερ». ΠΑΛΛΑΣ (Παγκρ.): «Μπροστὰ στὴ λαιμητόμο». ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ «Τὰ τρία σύγχρονα κορίτσια». ΣΠΟΡΤΙΓΚ: «Φλόγες».

ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΒΑΛΚΑΝΙΑ: «Μπίλλυ ὁ πολύγαμος». ΠΑΛΛΑΣ: «Ὁ κύριος μὲ τὸ φράκο». ΧΑΪ ΛΑΪΦ: «Ὁ συκοφάντης».

ΔΑΝΕΙΣΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
Μὲ 1000 δραχμὲς τὸν μῆνα παίρνετε στὸ σπίτι σας καὶ διαβάζετε ὅσα βιβλία θέλετε (ἑλληνικά, γαλλικά, ἀγγλικὰ κλπ.). Διαθέτουμε 7.000 τόμους. Βιβλιοπωλεῖον Γ. ΤΣΟΥΚΑΛΑ, Φιλελλήνων 25.

ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΣΑΣ
μὲ τὴν διαρκῆ καθοδήγησι τῶν πιὸ μορφωμένων καλλιτεχνῶν μας καὶ μὲ ἕνα σύστημα παγκόσμια διαδεδομένο, θὰ μάθετε νὰ σχεδιάζετε, χωρὶς νὰ παραμελήσετε τὶς ἄλλες σας ἀσχολίες, χάρις στὴ ΣΧΟΛΗ Α.Β.C. Σταδίου 30.

ΜΟΝΟΝ
Εἰς τὸ Ραφεῖον Νέα Οἰκονομία
γυρίζονται κοστούμια, παλτὰ καμπαρντίναι ἀπὸ ἀρίστους τεχνίτας ποὺ τὰ κάνουν καινούργια μὲ τιμὰς λογικάς. Ἐκτελοῦνται μανταρίσματα παρὰ τεχνίτου σπουδάσαντος εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Σχισίματα, τσέπες, σκοροφαγώματα, κάψιμο καὶ ἐφθαρμένος καβάλλος. Ὁδὸς Δώρου 5 γ', Σατωβριάνδου γωνία, α' πάτωμα. Τηλέφωνον 55-314.

ΛΟΥΤΡΑ ΦΟΙΝΙΞ
ΙΩΝΟΣ 5 (Πλατεία Ὁμονοίας)
Τὰ λουτρὰ «Φοίνιξ» λειτουργοῦν καθ' ἑκάστην ἀπὸ τὰς 8 — 4. Τηλ. 23-244.

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΣ ΝΕΑΙ = =
= = ΕΚΠΤΩΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΟ
«ΣΕΣΙΛ»
Ρεστωρὰν Γλάδστωνος 6
Ποικιλία Φαγητῶν — Καθαριότης — Περιποίησις. Ποιότης, Ποσότης μερίδων προπολεμικαί.
ΔΟΚΙΜΑΣΑΤΕ

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ
Α. ΠΑΛΛΑ
Διδάκτορος τῶν Μαθηματικῶν
Χαρ. Τρικούπη 34. Τηλέφ. 29-222
Ἄρχονται νέα τμήματα δι' ὅλας τὰς σχολάς. Τμηματικαὶ καὶ πτυχιακαὶ ἐξετάσεις.
Τμήματα 10 Δεκεμβρίου

ΡΑΔΙΟ ΣΟΥΜΠΑΣΑΚΟΥ
Καποδιστρίου 27. Τηλέφωνον 52.388
Τοποθετοῦμεν ΒΡΑΧΕΑ ΚΥΜΑΤΑ μὲ ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν καὶ ἀναλαμβάνομεν ἐπισκευὰς ραδιοφώνων παντὸς τύπου.

= = ΚΑΤΩ Η ΜΑΥΡΗ = =
ΚΑΛΤΣΕΣ ἀραχνοΰφαντες γυναικεῖες δραχ. 5.000.
Σοσόνια, κομπιναιζόν, κυλότες, κάλτσες ἀνδρῶν.
ΑΠΟΘΗΚΗ
ΣΩΤ. ΣΩΤΗΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ
52 - ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ — 52
Πλησίον ὁδοῦ Αἰόλου

Ραδιόφωνον

12 Γερμανικὴ ἐκπομπή. 13. Ἰταλικὴ ἐκπομπή. 13.10' Μουσικὸν κοκτέϊλ. 13.30' Τὸ τέταρτον τῶν νέων μας καλλιτεχνῶν. Ἐλαφρὰ ἑλληνικὰ τραγούδια ἀπὸ τὸν 15ετῆ Νῖκον Καζῆν. 13.45' 15' μὲ τὸν Πέτερ Κρώϋντερ καὶ τοὺς σολίστας του. 14. Ἀπογευματινὴ μουσική. Ποτ πουρὶ ἀπὸ μελῳδίες τῶν κινηματογραφικῶν ταινιῶν «Ρέμπραντ» καὶ «Ἀνοιξιάτικοι πόθοι». 14.30' Κρατικὴ ἐκπομπή. (Δελτίον εἰδήσεων καὶ ὁμιλία μὲ θέμα: «Τὸ γερμανικὸν μέτωπον ἐργασίας»). 14.45' Παίζει τὸ σεξτέτο ποικίλης μουσικῆς. 15.15' Ἰταλικὴ ἐκπομπή. 16. Γερμανικὴ ἐκπομπή. 17.30' Ἰταλικὴ ἐκπομπή. 18. Κρατικὸν δελτίον εἰδήσεων. 18.10' Ἡ ὥρα τοῦ παιδιοῦ. 18.30' Φιλολογικὴ ἑβδομὰς ὑπὸ τοῦ κ. Πέτρου Χάρη. 18.40' «Ἔλα γι' ἀπόψε». Κωμῳδία τοῦ κ. Χρ. Χαιροπούλου μὲ ἕνα καινούργιο του τραγούδι σὲ πρώτη ἐκτέλεσι. Συμμετέχουν οἱ Τζένυ Λότα, Καίτη Πάνου, Καρούσος, Νῖκος Ματθαῖος, Νῖκος Ράλλης καὶ Γιῶργος Παπαοικονόμου. Εἰς τὸ πιάνο ὁ κ. Γ. Γεωργιάδης. 19.10' Γύρω ἀπὸ τὶς μελῳδίες. 19.30' Γερμανικὴ ἐκπομπή. 20.10' Κρατικὸν δελτίον εἰδήσεων. 20.20' Ἰταλικὴ ἐκπομπή. 20.30' Γερμανικὴ ἐκπομπή. 22.15' Συμφωνικὴ συναυλία μὲ ἔργα Βέμπερ, Τσαϊκόφσκυ, Φλοράν, Σμίτ, Σαὶν Σάνς, Λίστ. 23.20' Χορὸς ὡς τὰ μεσάνυχτα.

ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΝΕΑΣ ΜΑΚΡΗΣ

Ἐν Νέᾳ Μάκρῃ σήμερον τὴν εἰκοστὴν τετάρτην τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ τεσσαρακοστοῦ δευτέρου ἔτους ἡμέραν Τετάρτην τῆς ἑβδομάδος ὥραν 9 π. μ. καὶ ἐν τῷ Κοινοτικῷ Καταστήματι συνελθοῦσα ἡ Δ. Ε. κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Προέδρου αὐτῆς γενομένης κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ Κ.Ν.Δ.Κ. καὶ παρόντων τῶν μελῶν αὐτῆς: Β. Ι. Γιαμάνη Προέδρου, Δ. Κ. Καραγιάννη Ἀντιπροέδρου, τοῦ Μιχαὴλ Β. Καραβασίλη ἀπουσιάζοντος.

Ἐπιτευχθείσης δ' οὕτω νομίμου ἀπαρτίας ἐφ' ὅσον ἐπὶ τριῶν μελῶν τῆς Δ.Ε. παρίστανται δύο μέλη ἡ Δ. Ε. εἰσέρχεται εἰς τὴν συζήτησιν τοῦ ἐν τῷ διατακτικῷ τῆς παρούσης διαλαμβανομένου θέματος ὅπερ περιείχετο καὶ ἐν τῇ νομίμως κοινοποιηθείσῃ ἡμερησίᾳ διατάξει, λαβὼν τὸν λόγον ὁ Πρόεδρος εἰσηγεῖται δωρεὰν τοῦ πατριώτου μας Μιχαὴλ Ν. Κάκου κατοίκου Ἀθηνῶν ἐκ πέντε σάκκων σιταλεύρου 70 ὀκάδων ἕκαστον, διὰ τοὺς ἀπόρους τῆς Κοινότητος, ἀποσταλέντας καὶ διανεμηθέντας τῇ 23ῃ τρέχοντος καὶ ζητεῖ ὅπως τὸ συμβούλιον ἐκφράσῃ τὰς εὐχαριστίας του εἰς τὸν δωρητήν.

Τὸ συμβούλιον ἀκοῦσαν τὴν εἰσήγησιν τοῦ προέδρου αὐτῆς, ἔχουσα ὑπ' ὄψιν του τὴν γενναίαν χειρονομίαν τοῦ πατριώτου μας Μιχαὴλ Ν. Κάκου

Ἀποφαίνεται ὁμοφώνως

α' Ἀποδέχεται τὴν ἡγεμονικὴν δωρεὰν τοῦ Μ. Ν. Κάκου καὶ ἀνακηρύσσει τοῦτον ἄξιον τέκνον τῆς Μάκρης.

β' Ἐκφράζει δημοσίως τὰς εὐχαριστίας του καὶ τὸν θαυμασμόν του διὰ τὰ φιλαλλὰ καὶ τὰ αἰσθήματα, καὶ τὴν μέριμνάν του διὰ τοὺς πατριώτας του, καὶ ἐγκρίνει τὴν ἀνάρτησιν τῆς εἰκόνος του εἰς τὸ Κοινοτικὸν γραφεῖον μὲ τὸν τίτλον τοῦ δωρητοῦ.

γ' Ἀντίγραφον τῆς παρούσης ὑποβληθήσεται εἰς τὴν Νομαρχίαν καὶ δημοσιευθήτω διὰ τῆς ἐφημερίδος «Ἀθηναϊκὰ Νέα».

Ἐφ' ᾧ συνετάγη ἡ παροῦσα ἀπόφασις καὶ ὑπογράφεται ὡς ἕπεται.

Ὁ Πρόεδρος
Β. Ι. Γιαμάνης

Τὰ μέλη
Δ. Κ. Καραγιάννης

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον.
Ἐν Νέᾳ Μάκρῃ τῇ 24 Νοεμβρίου 1942.
Ὁ Πρόεδρος
Β. Ι. Γιαμάνης

Ὁ Γραμματεὺς
Β. Κ. Γιαμάνης

ΤΑΛΚ — ΜΑΡΜΑΡΟΣΚΟΝΗ
ΜΩΣΑΪΚΑ — ΑΡΤΙΦΙΣΙΕΛ
εἰς ὅλους τοὺς χρωματισμοὺς καὶ νούμερα. Ἐργοστάσιον ΑΛΑΒΑΣΤΡΟΣ Ἀχιλλέως 39Α, τηλ. 54-633.

ΑΓΟΡΑΖΟΜΕΝ ΚΑΙ ΠΩΛΟΥΜΕΝ
Μικροσκόπια, Ἰσχύμετρα, Χρονόμετρα, Πυξίδες, Τηλεσκόπια πρισματικὰ καὶ παντὸς τύπου ἐπιστημονικὰ ἐργαλεῖα. Ν. ΒΗΧΟΣ. Πατησίων 20.

ΕΞΑΡΤΗΜΑΤΑ ΓΡΑΦΟΜΗΧΑΝΩΝ
στὴν Ἔκθεσιν Γραφὸ Σανταρόζα ἀριθ. 4

ΣΤΟΥΝΤΙΟ ΧΟΡΟΥ
«ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΟΝ»
Καραγεώργη Σερβίας 6 (ΣΥΝΤΑΓΜΑ) ΤΗΛ. 21574
Ἤρχισαν αἱ ἐγγραφαὶ καὶ τὰ μαθήματα δι' οἱονδήποτε χορό. Μαθήματα ὁμαδικὰ καὶ ἰδιαίτερα.
Ἰδιαίτεραι ὧραι διὰ Κυρίας καὶ Διδας.
Κάθε ἀπόγευμα Μαθητικαὶ Συγκεντρώσεις.
Πληροφορίαι καὶ Μαθήματα ἀπὸ 9ης πρωΐνῆς.
Τὰ δύο κομψὰ Σαλόνια παραχωροῦνται διὰ Οἰκογενειακὰ Γκρούπ.

Κοινωνικὰ

Δωρεαὶ

Οἱ υἱοὶ Κ. Τριανταφυλλίδου εἰς μνήμην Ἀλεξάνδρου Παππᾶ μᾶς ἀπέστειλαν δρχ. 10.000 ὑπὲρ τοῦ Ε. Ε. Σ.

***

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Στέφανος Α. Χαμψᾶς, Ἄννα Χ. Χριστοφῆ, ἔδωσαν ἀμοιβαίαν ὑπόσχεσιν γάμου.

ΧΡΗΣΤΟΣ Δ. ΑΓΓΕΛΗΝΟΣ
Δικηγόρος, Κλεισθένους 4γ, ἔναντι Δημαρχίας, τηλέφ. 27-235 Ὧραι συνεννοήσεων 4 ½—7 ½ μ. μ.

ΜΕΝΤΙΟΥΜ ΔΑΦΝΗ
Ἑταιρ. Ψυχ. Ἐρευνῶν, Φυλῆς 12.

ΟΙ ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΙ ΝΙΚΟΛΑΟΣ — ΚΑΙ ΚΙΜΩΝ Ν. ΚΟΚΚΟΛΑΤΟΣ
Δέχονται ἐν τῇ οἰκίᾳ των, ὁδὸς Ἐμμ. Μπενάκη 24, καθ' ἑκάστην 10—12 π. μ. καὶ 4—6 μ. μ. Τηλέφ. 25-674.

ΠΑΥΛΟΣ ΛΟΥΪΖΙΔΗΣ
Εἰδικὸς ἰατρὸς Ἀφροδισιολόγος, Οὐρολόγος, Δερματολόγος, Γυναικολόγος. Σπουδάσας ἐν Παρισίοις, Θεραπεία ἠγυημένη τῆς Ἀνικανότητος. Δέχεται 8—1 καὶ 3 ½—9. Ζήνωνος 18 (Ὁμόνοια).

ΣΟΛΩΝ Ι. ΚΟΤΣΑΡΙΔΑΣ
Ἰατρὸς ὤτων — ρινὸς — λάρυγγος. Δέχεται καθ' ἑκάστην 4 — 6 μ. μ. Μενάνδρου 25. Τηλέφωνον 53-135.

ΣΩΚΡΑΤΗΣ ΛΟΥΪΖΙΔΗΣ
Ἰατρός. Εἰδικὸς Ἀφροδισιολόγος, Δερματολόγος, Γυναικολόγος. Εἰδικευθεὶς ἐν Παρισίοις, θεραπεύει τὰ ἀφροδίσια, τὴν Ἀνικανότητα ριζικῶς καὶ ταχέως. Δέχεται 8—1 π. μ. καὶ 3—8 ½ μ. μ. 51 ὁδὸς Μενάνδρου, Ἀθῆναι (Ὁμόνοια).

Λ. Α. ΚΑΡΑΜΠΑΡΜΠΟΥΝΗΣ
Χειρουργὸς — Ὀρθοπεδικός. Δέχεται 4 6 μ. μ. ὁδὸς Πειραιῶς, (Πλατεῖα Ὠδείου, Κλινικὴ Γεωργαρίου), Τηλέφ. Ἀθηνῶν 52-915, τηλέφ. Βούλας 04-416.

ΑΙΣΘΗΤΙΚΑΙ ΕΓΧΕΙΡΗΣΕΙΣ
Εἰδικὸς χειροῦργος ΕΡΡΙΚΟΣ ΓΙΑΝΝΗΛΟΣ, Βουκουρεστίου 38, 5—7 μ. μ.

ΑΠΟΤΡΙΧΩΣΙΣ
ριζική. Αἰσθητικὸν Θεραπευτήριον Βουκουρεστίου 38, 10 — 1 μ. μ.

Διανυκτερεύοντα φαρμακεῖα

Ἀπόψε θὰ διανυκτερεύσουν τὰ κάτωθι φαρμακεῖα:

Δασκαλάκης Ν. Ἀθηνᾶς 17 Ὁμόνοια, Λίτσος Α. Αἰόλου 194γ (Χαυτ.), Λορεντζιάδης Λορ. Πανεπιστημίου 77, Πολυχρόνης Κ. Σταδίου 15γ, Ρεβελάκης Γ. Αἰόλου 40, Λάζος Φ. Ἀδριανοῦ 95, Γαβαλᾶς Ν. Σόλωνος — Ζωοδ. Πηγῆς, Κανελλόπουλος Ν. Βουκουρεστίου 13, Μαλούτας Ἐμμ. Πατριάρχου Ἰωακείμ, Βοσυνιώτης Στ. Ἁγίου Κωνσταντίνου 15, Λεμπέσης Κ. Δώρου—Σατωβριάνδου, Οἰκονόμου Α. Πατησίων—Χαλκοκονδύλη, Παπαδόπουλος Ν. Ἴωνος—Βερανζέρου, Δημητρίου Ν. συν. Πολυγώνου, Λαμπρινόπουλος Ζ., Μαυρομιχάλη 137, Οἰκονόμου Β. Ζήνωνος—Κεραμεικοῦ, Ρουσσέας Σ. Λένορμαν 31, Σταμέλος Α. Εὐριπίδου 76, Γιαννῆλος Ε. Φ. Νέγρη—Σποράδων, Παπαπετρίδου Φωτ. Πατησίων 234, Ρουσόπουλος Ἰω. Ἀχαρνῶν 174, Φουντέας Σπ. Γ' Σ)βρίου 94, Παπαδοπούλου Χρυσῆς Πειραιῶς 129, Γεωργιάδης Κ. Ἑρμοῦ 100, Γιαννακούρας Ι. Χρεμωνίδου 57, Ἀσπρομάλλη Εὐτυχία Θησέως 181, (Καλλ.), Γιαζῆς Π. Βεΐκου 105, Λιόκης Δ. Φιλολάου 157, Καρελλᾶς Π. Λεωφ. Ἀλεξάνδρας 225.

Ἔργον προνοίας
εἶνε νὰ ἐξασφαλίσετε τὰ λαχανικὰ τοῦ σπιτιοῦ σας. Σπείρατε: Κουκιά, ἀρακάδες, μπιζέλια, σπανάκι, κοκκινογούλια, ραδίκια, διάφορες σαλάτες. Φυτεύσατε φυτὰ μαρούλια. Σπόροι ἐξαιρετικῆς βλαστικῆς δυνάμεως. Ζητήσατέ μας συνθετικὴν κόπρον, Γκουανό.
ΑΓΓΕΛΟΣ Δ. ΑΓΑΛΙΩΤΗΣ
Ἐδουάρδου Λὼ 9α, Τηλέφ. 24-672.

ΤΑΙΝΙΑΙ ΓΡΑΦΟΜΗΧΑΝΩΝ
στὴν Ἔκθεσιν Γραφὸ Σανταρόζα ἀριθ. 4

ΤΟ RESTAURANT-VARIETE
ΣΕ - ΝΟΥ
Σκαραμαγκᾶ 3 τηλ. 53-183
λειτουργοῦν ὑπὸ νέαν διεύθυνσιν ἐκτὸς τῆς ΠΡΟΠΟΛΕΜΙΚΗΣ ΤΟΥ κουζίνας, εἰς τιμὰς κοσμικῶν ταβερνῶν! παρουσιάζει καθ' ἑκάστην ἐκτὸς τῶν ἄλλων: 1) Τὴν μοναδικήν μας ντιζὲζ ΚΑΚΙΑ ΜΕΝΔΡΗ 2) τὴν ΜΟΛΛΥ μὲ τὴν γλυκειὰ κιθάρα της, 3) τὸν ἐξαιρετικόν μας καλλιτέχνην ΜΟΣΧΟΠΟΥΛΟΝ μὲ τὴν μικρούλα ΙΛΕΑΝΑ, τὸ καινούργιο χορευτικὸ ταλέντο.

ΕΠΟΛΥΒΟΛΗΣΕΝ ΟΜΑΔΑ ΓΑΛΛΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 3 Δεκεμβρίου. (Ἡμ. Γερμ. Πρ.). — Παρὰ τὸ Μπρέϊγυ τῆς βορείου Γαλλίας ἀγγλικὸν ἀεροπλάνον ἐπολυβόλησεν ὁμάδα Γάλλων ἐργατῶν ἐργαζομένων ἐπὶ σιδηροδρομικῆς γραμμῆς. Ἐκ τούτων ἐφονεύθη εἷς καὶ ἐτραυματίσθησαν τρεῖς. Παρὰ τὸ Γκρεβκὲρ βλήματα πολυβόλου ἀγγλικοῦ ἀεροπλάνου ἐτραυμάτισαν τρεῖς ἐργάτας ἐργαζομένους εἰς τὴν σιδηροδρομικὴν γραμμήν.

ΤΑ ΥΦΑΣΜΑΤΙΝΑ ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ

Εἰς τὸ Λύκειον Ἑλληνίδων ἐξακολουθεῖ ἡ κατασκευὴ ἐπὶ παραγγελίᾳ ὑφασματίνων ὑποδημάτων μὲ σόλες ἀπὸ σχοινί, τὸ ὁποῖον δι' εἰδικῆς σκευασίας καθίσταται τελείως ἀδιάβροχον. Ἐπίσης ἐξακολουθεῖ ἡ διδασκαλία πλεκτικῆς καλτσῶν καὶ χειροκτίων, ὡς καὶ ὑφαντικῆς.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΙΛΗΝ

ΒΟΥΕΝΟΣ ΑΫΡΕΣ, 3 Δεκεμβρίου. (Ἡμ. Γερ. Πρ.) — Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν τῆς Χιλῆς κ. Μοραλὲς ἀναμένεται εἰς Βουένος Ἄϋρες ἐντὸς τῶν προσεχῶν ἡμερῶν. Κατὰ τὴν ἀπουσίαν του ἐκ Χιλῆς θὰ ἀντικατασταθῇ ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν Ντουχάλντε. Ἐν σχέσει πρὸς τὸ ταξείδιον τοῦτο, οἱ πολιτικοὶ κύκλοι τῆς Χιλῆς ἐκφράζουν τὴν γνώμην, κατὰ πληροφορίας πρακτορείου εἰδήσεων, ὅτι ὁ κ. Μοραλὲς θὰ ἐπιμείνῃ ἐπὶ τῆς παραιτήσεως του. Εἶνε ἐνδεχόμενος ἀνασχηματισμὸς τῆς κυβερνήσεως τῆς Χιλῆς. Καθ' ἃ ἤδη ἠγγέλθη, ὁ κ. Μοραλὲς ὑπέβαλε τελευταίως τὴν παραίτησίν του ἥτις ὅμως δὲν ἐγένετο δεκτὴ ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας.

ΜΕΓΑΛΗ ΔΙΚΗ ΚΑΤΑΣΚΟΠΕΙΑΣ ΕΙΣ ΣΟΥΗΔΙΑΝ

ΣΤΟΚΧΟΛΜΗ, 3 Δεκεμβρίου. (Ἡμ. Γερμ. Πρακτ.). — Ἡ μεγάλη δίκη ἐναντίον τοῦ Μπολσεβίκου κατασκόπου καὶ προϊσταμένου τοῦ ἐν Στοκχόλμῃ Σοβιετορωσσικοῦ Γραφείου Ταξειδίων Σιντορένκο, ἐπερατώθη χθὲς Τετάρτην, ἐνώπιον τοῦ ἐν Στοκχόλμῃ δικαστηρίου. Ὁ Σιντορένκο κατεδικάσθη εἰς δεκαετῆ εἱρκτήν, δι' ἀσυντελεσθεῖσαν κατασκοπείαν, ἀπόπειραν κατασκοπείας, ἀντίστασιν κατὰ τῆς ἀρχῆς καὶ ἐξύβρισιν. Δύο Σουηδίδες, συνεργήσασαι εἰς τὴν σοβιετικὴν κατασκοπείαν, κατεδικάσθησαν ἡ μὲν μία εἰς τριῶν ἐτῶν, ἡ δὲ ἄλλη εἰς δέκα μηνῶν φυλάκισιν. Ὁ Σιντορένκο, ὅστις ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς διαδικασίας ἐπέδειξεν ἔναντι τῶν σουηδικῶν ἀρχῶν μεγάλην ἀναίδειαν, ἐσυνέχισε τὴν τακτικὴν ταύτην καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν μυστικῶν συνεδριάσεων τοῦ δικαστηρίου. Προκειμένου, ἐπὶ παραδείγματι, νὰ ληφθοῦν τὰ ἀποτυπώματα τῶν δακτύλων του, ὁ Σοβιετορώσσος οὗτος ἔπτυσε τὸν ἁρμόδιον ἀστυνομικόν.

ΔΥΣΤΥΧΗΜΑ ΕΙΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΝ

ΛΙΣΣΑΒΩΝ, 3 Δεκεμβρίου (Ἡμ. Γερμ. Πρακτ.)— Εἰς μίαν ἐκκλησίαν τῆς Γουϊμάρας, κατὰ τὴν διάρκειαν λειτουργίας, κατέπεσε τὸ δάπεδον, μέγας δὲ ἀριθμὸς τῶν ἐκκλησιαζομένων κατεκρημνίσθη εἰς τὴν ὑπὸ τὸν Ναὸν εὑρισκομένην κρύπτην. Συνεπείᾳ τοῦ ἀτυχήματος τούτου δέκα ἄτομα ἐφονεύθησαν καὶ πεντήκοντα ἐτραυματίσθησαν.